

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 271.

Wtorek, 23 Listopada (5 Grudnia)

1865 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świątach uroczystych i niedzielach.— Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.— Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 4, za 2-krotne kop. 6, za 3-krotne kop. 8.— Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.— Listy przyjmują się tylko frankowane.— We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji.

Rok 2.

Prenumerata w Warszawie: Rocznie rs. 8.— Półrocznie rs. 4.— Kwartalnie rs. 2.— Miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.— Numer pojedynczy kop. 5.— Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5.— Na prowincji na stacjach Poczty w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 k. 20.— Półrocznie rs. 4 kop. 60.— Kwartalnie rs. 2 kop. 30.— Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rsr. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Inspektor szkół m. Warszawy. — Dyrekcja wyścigów konnych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa: Przegląd polityczny. — Kronika kościelna. — Kronika brukowa. — Ochrona Mikołajewska. — Wykłady publiczne. — Tydzień finansowy. — Wypadek. — Wybory szlacheckie w Moskwie. — Poświęcenie prawosł. cerkwi. — Kolej żel. dynab. witeb. — Komunikacja Kronsztadu z morzem. — Cholera. — Uwolnienie z twierd austriack. — Język niemiecki. — Falszerze pieniędzy. — Ameryka. Armja i marynarka. — Uzbrojenia. — Kwestja meksykańska. — Anglja Kwestja reformy. — Lord Stanley. — Proces polityczny. — Powstanie na w. Jamajce. — Małżeństwo ks. Krystjana August. — Austrja. Ban i kardynał Haulich. — Azja. Zadosyćczynienie. — Ewakuacja twierd. — Francja. Konwencja telegr. — Kwestja meksykańska. — Wojna w Meksyku. — Kwestja obłąkanych. — Hiszpanja. Oświadczenie królowej. — Holandja. Rogeard. — Prusy. Pożyczka austriacka. — Położenie księstw. — Kwestja księstw. — Fortyfikacje; kosza wojenne. — Ks. Krystjan August. — Włochy. Układy pocztowe. — Bandyci. — Prezydencja w izbie deputowanych. — Korespondencje z kraju, Lwowa, Paryża i Neapolu. — Kronika.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 22 Listopada (4 Grudnia)

Inspektor Szkół Miasta Warszawy podaje do wiadomości pp. Pryncypałów, Rodziców i Opiekunów terminatorów kupieckich, iż zapis uczniów do Szkoły Handlowej na drugie półrocze roku szkolnego 186⁵/₆ odbywać się będzie dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 186⁵/₆ r. w gmachu Gimnazjum drugiego, od godziny 8-iej do 12-iej przed południem. Kandydaci zgłaszający się do zapisu, winni być zaopatrzeni w świadectwa wydane przez Urząd Starzych Zgromadzenia Kupców, że są objęci listą terminatorów kupieckich, bez których to świadectw przyjętymi być nie mogą.

Dyrekcja Wyścigów Konnych w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości o gonitwie przychówku na rok 1869. Nagroda Towarzystwa rs. 500, dla koni trzy letnich w Królestwie i Cesarstwie zrodzonych w 2, stawka rs. 30, przepadka rs. 15, opłacać przy mianowaniu, waga 135 funtów, drugiemu koniowi rs. 100. Mianować do dnia 19 (31) Grudnia 1865 roku. Mianuje się klacz z jakim ogierem odchowana i ostatni dzień stanówki, jeżeli klacz zostaje jałową lub urodzi przed 10 miesiącami, przepadek właścicielowi się zwraca, w każdym innym wypadku przepadek dołącza się do nagrody, chociażby źrebię nie żyło; źrebię musi być mianowane najpóźniej w 12 miesięcy po oznaczonym ostatnim skoku, a mianowicie: rodzaj, masę z najdrobniejszymi odmianami i nazwami takowego. Kto tego nie dopełni, obowiązany do całego przepadku rs. 30.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 22 Listopada (4 Grudnia)

Z ostatnich wiadomości, najsmutniejszą jest wiadomość o stanie zdrowia króla belgów, Leopolda I. Telegram z Brukseli z 2-go b. m. donosi, że król jest bez nadziei, że lekarze nie opuszczają pałacu, że upływ krwi trwa ciągle, a upadek sił jest zupełny. Inny telegram, podaje następujący, pierwszy buletyn zamieszczony w belgickim *Monitorze*: „W tej chwili panują nowe obawy o zdrowie króla. Jak się dowiadujemy, król od kilku dni cierpi na dysenterję, która spowodowała wielkie wycieńczenie.”

Monitor wieczorny podaje wiadomości z Meksyku z 28-go października, donoszące o ważnym zwycięstwie wojsk cesarskich w Michoacan. Dowódcy juarystowscy Arteaga i Salazar, którzy ciągle utrzymywali niespokojność w tej prowincji, zostali pobici na głowę i wraz z 400 swemi stronnikami wzięci do niewoli. Telegram z Londynu podaje wiadomości z Meksyku z 8-go z. m. nadeszłe przez Stany Zjednoczone, według których republikanie oblegający Matamoras odstąpili od oblężenia, rozproszyli się i byli ścigani przez wojska cesarskie; dowódca zaś republikanów Cortinaz był raniony. Francuzi opuścili prowincję Cinaloa, z wyjątkiem portu Mazatlan. Garvajal i niektórzy inni oficerowie juarystowscy, zakupywali w Stanach Zjednoczonych broń, która miała być posłana do Meksyku. Poprzednie wiadomości z Meksyku z 7-go z. m., wystawiały stan armji oblegającej Matamoras jako bardzo pomyślny i donosiły o wzmocnieniu tej armji przez oddział Pedro Mendoza, składający się z 1,800 ludzi. Matamoras, znaczny port w prowincji Tamaulipas, leży nad granicą Teksasu. Zapewne rozproszenie się armji oblegającej, pozostaje w związku, z wydanym przez rząd washingtonski, jak donosi telegram z Londynu, według wiadomości z Nowego Jorku z 23-go z. m., rozkazem zebrania całej, z wyjątkiem jednego pułku, kawalerji związkowej w stanie Teksas. Wiadomo, że rząd ten, dla utrzymania neutralności, polecił wszystkie przechodzące do Stanów Zjednoczonych oddziały rozbrajać; idzie tylko o to, czy takie skoncentrowanie kawalerji, ma jedynie służyć do wyżej wzmiankowanego celu. Według tegoż telegramu, rząd związkowy połowę robotników w trzech warsztatach okrętowych rozpuścił.

Telegram z Paryża podaje wiadomość z południowej Ameryki, według listów zamieszczonych w dzienniku *Temps*, że w Buenos Ayres wpadła w ręce rządu argentyńskiego cała korespondencja prezydenta rzeczpospolitej paragwajskiej, Lopeza. Korespondencja ta, mocno kompromitująca Lopeza, wkrótce miała być ogłoszoną.

W Rzymie przestano mówić o przyjeździe królowej portugalskiej; przeciwnie przypisywano tam rządowi portugalskiemu zamiary, które jeszcze miały powiększyć panujące pomiędzy nią a stolicą apostolską rozdwojenie. Mowa trono-wa Wiktora Emanuela zniweczyła też nadzieję rychłego ponowienia układów pomiędzy Florencją a Rzymem.—*Italie* zapewnia, że kardynał Antonelli wysłał do mocarstw, a szczególnie do Austrii depezę, przedstawiającą sposób zapatrywania się rządu rzymskiego na konwencję wrześniową. W depeży tej dwór rzymski oświadcza, iż nie uznaje konwencji, tylko znosi jej następstwa i podaje iż papież od 1858 r. kilkakrotnie proponował bezskutecznie cesarzowi francuzów, aby cofnął swe wojska z Rzymu. Austrja starająca się o utrzymanie dobrych stosunków z Francją, nie pospieszyła z odpowiedzią na te skargi, wszelako zawiadomiła dwór rzymski iż gabinet wiedeński obecnie nie potrzebuje się zajmować konwencją i że zawsze prze-

jęty jest najlepszymi usposobieniami dla stolicy apostolskiej. Z innych źródeł donoszą, że instrukcje polecają p. Hübnerowi, ambasadorowi austriackiemu w Rzymie, ignorować tę konwencję i uważać ją za niebyłą.

W Karlsruhe, jak donosi telegraf, otwarte zostały w d. 2 b. m. posiedzenia sejmu przez prezesa gabinetu p. Stapel, który przypomniawszy proklamację wielkiego księcia z 1860 r., służącą dotąd za podstawę polityki badenkiej, powiedział, że rząd będzie usiłował przeprowadzić wytknięte zadanie z niezachwianą stanowczością, lecz zarazem i z beznamietnem umiarkowaniem i spokojną rozważą, za pomocą jakich osiąga się wysokie cele.

Jak donosi telegram z Wiednia, *Gen. Cor.* powiada: W obec pogłosek o mniemanym wyjeździe angielskiego pełnomocnika pana Morier z Wiednia, przez co dojscie do skutku traktatu handlowego anglo-austriackiego byłoby zachwiane, możemy zapewnić że układy te pocieszające robią postępy i pomyślny ich rezultat jest spodziewany. Według wiadomości z Londynu, przedugodne punkta tego traktatu zapewne będą podpisane w ciągu bieżącego tygodnia, a sam traktat zostanie zawarty w marcu.

Skoro posiedzenia parlamentu angielskiego zostaną otwarte, przedstawią mu się dwie kwestje: reformy wyborczej i zaburzeń w Jamajce, co do której to ostatniej panuje żywy spór. *M. Post* mniema, że lord Russell odroczy reformę, proponując poprzednio wyprowadzenie śledztwa. Przypuszczenie to, niejako potwierdza znana odpowiedź lorda Russella deputacji z Bradford. Wszelako *M. Star*, organ liberalnych, zapewnia, że odpowiedź ta była zle zrozumiana i że projekt reformy będzie przedstawiony parlamentowi; zdanie to podziela *D. News*. Na meetingu w Blackburn p. Bright oświadczył, że rząd proponuje projekt do prawa podwajający listę dotychczasowych wyborców, których jest milion. Chociaż pozostanie jeszcze 5 milionów obywateli bez prawa wybierania reprezentantów, p. Bright dodał, że jest zadowolniony z tego postępu, przy tem oddawał wielkie pochwały członkom gabinetu Russella, w którym zupełną pokładał ufność. — Według telegramu z Londynu, fenien Luby, został skazany na 20-letnią deporta ję. — Tenże telegram donosi o wyjeździe do Niemiec następcy tronu pruskiego z małżonką i przybyciu do zamku Windsorskiego księcia Krystjana Augustenburgskiego; telegram zaś z Weimaru powiada, że zaręczyny tego księcia, urodzonego w 1831 roku, z księżniczką angielską Heleną, urodzoną w 1846 r., odbyły się w d. 1 grudnia w zamku Windsor-skim.

Zwracamy uwagę czytelników na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

* (Kronika kościelna). W dniu wczorajszym, jako w pierwszą niedzielę adwentu, we wszystkich kościołach odprawiało się ranne nabożeństwo roratami zwane, w czasie którego miały miejsce kazania. — W kościele kks. bonifratrów obchodzone było nabożeństwo odpustowe na cześć św. Andrzeja apostoła; ranną wo-

tywę odprawił ks. Teofil Ryssowski, sumę celebrował ks. Wołyniec; ewangeliczną naukę wygłosił ks. Smiechowicz, który również odprawił nieszpory, — wszyscy ze zgromadzenia kks. franciszkańców; procesje odbyły się po obszernych korytarzach. W czasie sumy licznie zebrani amatorowie płci obojej pod przewodnictwem p. Chwaliboga, odśpiewali mszę Krogulskiego Nr. 8; na podniesienie modlitwę do krzyża solo tenor z chórami. — Członkowie niemieckiego bractwa, licznie się wczoraj zgromadzili w kościele po paulińskim św. Du-cha, obchodząc tam doroczny odpust patrona swego św. Franciszka Ksawerego. Sumę celebrował ks. Kolańczewski, słowo boże w języku niemieckim wygłosił ks. Ballach. — W kościele katedralnym św. Jana nabożeństwo roratowe odprawił ks. Domagalski kanonik metropolitalny, w czasie którego, na mniejszym chórze, amatorowie odśpiewali mszę Nideckiego. Sumę celebrował ks. prałat Zwoliński, sprawujący obowiązki administratora tutejszej archidiecezji, kazanie miał ks. Cieślowski prefekt szkół rządowych; w czasie sumy klerycy seminarjum odśpiewali mszę Słoczyńskiego.

* (Kronika brukowa). Wczoraj tedy, o godzinie wpół do drugiej po południu, spełniło się nakońcie, zapowiedziane, raz na próżno, sławne przedstawienie p. Jamesa, akrobata angielskiego, na beczce! Przedewszystkiem zwracamy uwagę, iż to nadzwyczajne widowisko, człowieka ubranego jedynie w trykoty i stojącego na zmoczonej beczce, w dniu trzecim grudnia, zmienia zupełnie stanowisko kalendarzy tutejszych, a nawet całą meteorologię nie małego nabawi kłopotu! Widocznie Warszawa, a raczej jej aura rodzinna, ocieplała w tym roku. — Zazwyczaj, w tym miesiąc mrozy dwudziestostopniowe i ogromne pokłady śniegu, stanowią tło, na którym występuje otulona w futra, chuchająca w palce i szlichtująca po aleach publiczność tutejsza — dzisiaj, o cud! w tej samej porze, pod dobroczynnym wpływem jesienno ciepła, ryzykowny syn Albjonu, w lekkich trykotkach puszcza się na wodę, przerywając ją w rozmaitych kierunkach i to na beczce, opatrzonej, jak koło młyńskie, skrzydłami! Pod wrażeniem takiego widowiska, zapominamy o mniej fortunnych jego akcesorjach... i nie bacząc na małą liczbę ciekawych, którzy przybyli podziwiać człowieka i... beczkę, pomijając straty na które przedsiębiorczy dzierżawca Doliny narażony został, — odzywamy się do publiczności tutejszej z silnym i gorzkim jak... absynt, wyrzutem, za obojętność jaką okazała wczoraj dla tak nadprzyrodzonego spektaklu!

Wprawdzie, ta pocziwa a nawet i potulna niekiedy publika, mogłaby się wytłumaczyć, twierdząc, iż o godzinie pierwszej z południa, w dniu niedzielnym, za ledwie wychodzi z kościołów, z kądem pędzona instynktem zachowawczym, zdąży, bądź na domowe rosoły, bądź na restauracyjne śniadania; że oprócz tego, chcąc asystować widowisku trwającemu kwadrans, pod czas błotnistej pory, a jeszcze odbywającemu się w takiej odległości, trzeba opłacić przynajmniej rublem drózkę. Uwzględniając te obadwa powody, powstrzymujemy krzyk oburzenia i ograniczamy się jedynie wyrażeniem gorącej kondoleancji, tak dzierżawcy Doliny jako i p. Jamesowi, pocieszając ich sławą jaką sobie zjednali doprowadzeniem do skutku tak nadzwyczajnego i w tak ekscentrycznej porze danego widowiska. Serjo mówiąc, ewolucje beczkowe po wodzie, są jednym z najtrudniejszych zadań ekwilibrystyki i warto je widzieć... pod czas lata, w spacerowej porze.

Za to, wieczorne przedstawienie w sali Doliny, zgromadziło kilkaset osób, które przybyły pożegnać akrobatów angielskich... Pocieszymy je przeciw doniesieniom, że sztukmistrzowie Doliny, dadzą jeszcze parę pożegnalnych, a raczej benefisowych spektaklów z których pierwszy w przyszły wtorek, drugi zaś, w piątek się odbędzie.

W resursie kupieckiej, danym będzie koncert na pogorzalców miast królestwa, w przyszły czwartek. Bilety do krzesel dla członków resursy przedawane będą po k. 60; dla innych zaś osób, po 1 rs. k. 20. z powodu tego koncertu, odłożeniem zostało z czwartku na niedzielę przyszłą, wystąpienie p. Miski Hausera, który w sali teatru, podczas antraktów baletu, odegrał już raz swój program z niezwykłym powodzeniem.

Obadwa teatru w dniu wczorajszym, literalnie napełnione były.

* (Ochrona Mikołajewska). Artysta rzeźbiarz Faustyn Cengler, nauczyciel rzeźby i snycerstwa w instytucie głuchoniemych, wykończy obecnie wspaniałą grupę przeznaczoną dla gmachu ochrony Mikołajewskiej dzieci żołnierskich, o restauracji którego w tych dniach wzmiankowaliśmy. W pośrodku grupy tej umieszczony jest na tarczy herb cesarstwa, po obu stronach dwie figury niewieście w postaci siedzącej,

więcej jak naturalnej wielkości, obie przedstawiające naukę; jedna z prawej strony trzyma w ręku księgę, obok niej u spodu róg obfitości (cornus copiae) jako symbol bogactwa i dostatków, których nauka głównem jest źródłem; druga z lewej trzyma pióro, u podnóża księgi w stos ułożone. Teraźniejsza frontowa facjata ochrony, po nad czterema środkowymi oknami ozdobioną została nowo zbudowanym attykiem; cztery kamienne sześciostopowe obeliski, będą na nim wkrótce ustawione, a w pośrodku nich umieszczoną właśnie zostanie grupa wyżej opisana, przez p. Cenglera wymodelowana i z cementu portlandzkiego odlana. Pod grupą, na głównej płaszczyźnie attyku, będzie napis w języku ruskim i polskim „Ochrona Mikołajewska.” Nadmieniamy przytem, że ozdobienie gmachu attykiem i grupą rzezoną, jest pomysłu budowniczego Karmańskiego, kierującego restauracją ochrony, który tak trafnie wywiązał się z zadania konkursowego, co do planu budowy gmachu politechniki w Łodzi, jaki obecnie znajduje się na wystawie krajowej sztuk pięknych.

* (Wykłady publiczne) prof. dr. Wisłockiego „O świecie fizycznym i jego wpływie na człowieka”, rozpoczyna się w środę d. 13 b. m. o 7-ej god. wieczorem w auli szkoły głównej, dawniej sali posiedzeń w gmachu Kazimirowskim (restauracji której niejakie szczegóły następnie podamy P. R.) i będą się odbywać raz na tydzień w tymże samym dniu i o tejże samej godzinie. Cena wejścia 30 kop. Osoby pragnące uczęszczać na wszystkie 16 wykładów stale, mogą za cenę 4 rsr. otrzymać na cały szereg tychże wykładów bilet stały, zapewniający im miejsce numerowane. Biletów dostanie w księgarniach pp. Gebethnera i Wolfa, Sennewalda, Kaufmanna, Natansona, Wendego i Glücksberga. Sprzedaży biletów przy kasie niema.

* (Tydzień finansowy). Zawsze ten sam brak interesów dla braku kapitałów. Chwiejność waluty, a za nią idąca niepewność cen wszelkich cięży fatalnie na targu pieniężnym. Słyszymy ogólnie i nawet czytamy, że ceny ziemi wzrosły, a jak przyjdzie do sprzedaży dóbr, to nikt nie kupuje; gorzej jeszcze z kredytem. Giełda nadzwyczaj biernie się trzymała; papierów publicznych wcale prawie niekupowano. Listy zastawne w ciągu tygodnia, trochę się były podniosły — do 84 i znowu spadły na 83 $\frac{1}{15}$ %. Pożyczka premjowa nieco się obniżyła (z 110,75 na 110,67). W wekslach zagranicznych widzimy w ogóle pewne polepszenie: kurs na Berlin zmniejszył się o $\frac{1}{5}$ %, na Hamburg o $\frac{3}{8}$, z drugiej strony przeciwnie podniosły się weksle na Wiedeń i to dość znacznie, bo o $1\frac{1}{4}$ (z 113 $\frac{1}{12}$ na 114 $\frac{1}{3}$). Objaw ten jest skutkiem dokonanej dopiero pożyczki austriackiej. 28 b. m. zapis (subskrypcja) w Paryżu zamknięty został. Pożyczka wynosi 80 m. złr. czyli 200 m. fr., płatna jest w srebrze; stopa procentu 5%, kurs 69 $\frac{9}{10}$ (obligo po 200 złr. czyli 500 fr. za 345 fr.), a dla negocjujących 62 $\frac{1}{2}$ %. Tym więc sposobem rzeczywisty procent jest 8%. System umorzenia przyjęty nie jak zwykle z procentów składanych, ale wykupowy — przez spłatę jednakowej liczby obligów za każdym losowaniem. System ten zachęca małych kapitalistów większą szansą integralnej realizacji imiennej wartości. Jakkolwiek, rząd austriacki pod względem finansowym ciężki, jak widzimy, przyjął warunki, to jednak przy objawionej dążności do uregulowania waluty, pożyczka ta jest operacją ekonomicznie i finansowo trafną. Pożyczka, zwłaszcza metaliczna i skierowana ku naprawie waluty, tak samo oddziaływała w stosunkach zamiany międzynarodowej, jak wywóz płodów krajowych. Zdanie to dowodnie wypowiada znany angielski finansista p. Goschen w rozprawie: *The theory of the Foreign Exchanges*. Nie tylko nie dziwimy się podniesieniu kursu austriackiego, ale i dalszy na tej drodze przewidujemy postęp. (*Mercury*).

* (Wypadek). W dniu onegdajszym, o godz. 10 wieczorem, Józef Kin, terminator stolarski z fabryki Zamajskiego na Solcu, powracając do domu ulicą Książęcą w stanie napiłym niosąc z sobą rozmaite narzędzia stolarskie, przypadkowym sposobem upadł i przebił sobie prawy bok poniżej żeber, dość niebezpiecznie.

* (Wybory szlacheckie w Moskwie) podług doniesienia korespondenta do gazety *Golos*, rozpoczęły się d. 14 listopada v. s. o godzinie 10 $\frac{1}{2}$ z rana.

* (Poświęcenie prawosławnej cerkwi w Finlandji). Dzień 3 października pozostanie na zawsze pamiątką dla prawosławnych mieszkańców Finlandji. Najprzewielebniejszy metropolita Izydor poświęcił w tym dniu nowozbudowaną przez kupca carskosielskiego Rusanowa cerkiew, pod wezwaniem św. Andrzeja apostoła, we wsi Palkala, w gubernji wyborgskiej. W tej miejscowości, od wieków prawosławnej, oddawna uczuwała się potrzeba cerkwi prawosławnej. (*Siew. Pocz.*)

* (Kolej żelazna dynaburgsko-witebska). *Rig. Ztg.* donosi, że 7 listopada, w niedzielę, z rozporzą-

żenia dyrekcji kolei żelaznej dynaburgsko-witebskiej, wyprawiony został dla próby pociąg z Dynaburga do Polocka (150 $\frac{1}{2}$ wiorst), i pomimo mocnej zamieci, która pokryła szyny wielkim śniegiem, odbył drogę tam i na powrót bez przeszkody. (*Siew. Pocz.*)

* (Komunikacja Kronsztadu z morzem) jeszcze nie zupełnie ustala; 7-go listopada przybył do tego portu parostatek angielski, a 18-go odpłynął na morze jeden parostatek, a drugi przybył do portu. (*Birz. Wied.*)

* (Cholera). W Taganrogu, od 21 do 28 października, zachorowało na cholere 266 osób, wyzdrowiało 133, umarło 59, pozostało chorych 74. (*Gol.*)

* (Uwolnieni z twierdz w Austrii). Z listu otrzymanego przez nas z Pragi dowiadujemy się, że z pośród ziomków naszych na skutek amnestji uwolnionych z Ofomuńca i Josephstadt, niektórzy wypuszczeni z nakazem bezwzględnego opuszczenia granic monarchji, gdyż jako obcokrajowym wstęp do Galicji wzbroniony im został, znajdują się w nader przykrem położeniu materialnem. Rząd austriacki opatrzył ich biletami wolnej jazdy do granicy bawarskiej, a w dodatku dał po 5 złr. w. a. na koszt utrzymania; od granic więc już Bawarii ziomkowie nasi zostawieni są własnemu losowi, i to zwykle bez znajomości kraju i języka. (*Cz.*)

* (Język niemiecki). *Poznań, 1 grudnia. Dzienn. Pozn.* donosi, że inspektorowie szkół katolickich w tutejszym obwodzie rejencyjnym, otrzymali rozkaz od królewskiej rejencji, ażeby urzędowe korespondencje z podwładnymi im nauczycielami odbywały w języku niemieckim. Jest to tylko przypomnienie dawniejszych rozporządzeń w tym względzie. (*Pos. Ztg.*)

* (Falszerze pieniędzy). Dla uzupełnienia poprzednich naszych wiadomości dodajemy, że zamieszkały w Gorzyszkowie a uwięziony wraz z swoją żoną z powodu rozszerzania fałszywych rubli krawiec, nazywa się Freudenreich, i że aresztowany w Mozgwinie czeladnik ciesielski, nosi to samo nazwisko. Freudenreichowie otrzymali fałszywe ruble od przebywającego niedawno w Bydgoszczy polaka, który po zostawieniu 5,000 rubli ratował się ucieczką, ale który jest narzeczoną zamieszkałą w Warszawie siostrą Freudenreichów, która także została przyaresztowaną. Przytrzymany niedawno w Berlinie agent towarzystwa fałszerzy pieniędzy, nazwiskiem Berger, przebywał także w Bydgoszczy i mieszkał w hotelu „Victoria”; odbyły się zatem i tu rewizje, ale bezskutecznie. (*Patr. Z.*)

Ameryka.

* (Armja i marynarka). Z Nowego-Jorku donoszą, że władze w Teksas otrzymały rozkaz wstrzymania się z udzielaniem żołnierzom urlopów. Zaprzeczają pogłosce o uzbrojeniu w marynarce unjonistowskiej. (*Nord. A. Z.*)

* (Uzbrojenia w marynarce). Depesza z Waszyngtonu zaprzecza wszelkiej doniosłości, jaką przywiązywano do rozkazu sekretarza wydziału marynarki, ażeby pewna liczba okrętów stała w pogotowiu do wypłynięcia. Służba ministerstwa może w każdej chwili spowodować zwiększenia lub redukcję, co nie powinno jeszcze dawać powodu do budowania zamków na lodzie. (*La Fr.*)

* (Kwestja meksykańska). *New-York-Times*, uchodzący za pismo otrzymujące natchnienia od p. Sewarda, powiada, że „nigdy jeszcze sprawa republikańców meksykańskich nie była tak pozbawiona nadziei, jak obecnie”.

Anglja.

* (Kwestja reformy). Mowa, którą hr. Russell odpowiedział deputacji meetingu brandfordzkiego, jest wszechstronnie roztrząsana przez dzienniki angielskie. *M. Star* powiada, że mowa ta została źle zrozumiana przez tych, którzy upatrują w niej odmówną odpowiedź. Hr. Russell, dodaje ten dziennik, przedstawi taki projekt reformy, iż stronnictwo liberalne będzie mogło go podtrzymać. *Daily-News* wynurza również przekonanie, że hr. Russell przedstawi projekt reformy. *M. Post*, pismo ministerjalne, sądzi przeciwnie, że hr. Russell odroczy reformę wyborczą przez zaproponowanie poprzedniego zbadania tej kwestji. Zdaniem tego dziennika, jak skoro reforma zostanie odroczone, pp. Robert Lowe i Edward Horsman będą mogli wejść do gabinetu.

* (Lord Stanley). Powiadają, że hr. Russell zaproponował lordowi Stanley, ażeby wszedł do składu jego ministerstwa w charakterze sekretarza stanu lub lorda admiralicji. Postanowienie lorda Stanley w tym względzie nie jest jeszcze znane. (*La Fr.*)

* (Proces polityczny). *Dublin, 28 listopada*. Komisja specjalna odbyła dziś drugie posiedzenie. Adwokat Luby'ego żądał odroczenia, lecz sąd odmówił. Prokurator generał miał mowę, która trwała cztery godziny. Z zeznań świadków okazuje się, że Luby był właścicielem dziennika *Irish People*. Inspektor policji zakomunikował papiery zabrane w biurze *Irish People*, dowodzące, że Luby pozostawał w stosunkach z Mahoney'em, przewodcą fejnienów amerykańskich, z którym uorganizował sprzyśnięcie, mające na celu obalenie teraźniejszego rządu i założenie rzeczywospolitej irlandzkiej. Inne dokumenta obejmują dowody, że Luby był przeznaczony do zastąpienia Stephensa w kierowaniu wydziałem wojennym powstania irlandzkiego. — Nie ma jeszcze żadnych wiadomości o Stephensie. Przedsiębrane są wielkie środki ostrożności dla obrony więzienia Richmond od ataku, który podług pogłosek ma być przeciw niemu wymierzony. — *Dublin, 29-go listopada*. Lord-namiestnik złożył z urzędu nadzorcę więzienia richmondzkiego. — Proces Luby'ego toczy się w dalszym ciągu. Wysłuchano agentów policyjnych i innych świadków. Szpieg Nagle, słuchany jako świadek, zeznał, że posłany został przez Stephensa do Anglii dla widzenia się z Mahoney'em. Przesyłał on rządowi w ciągu 15-u miesięcy raporta o fejniach. Wielki sąd przysięgłych oświadczył, że są słuszne powody do ścigania Stephensa. Szydercze śmiechy ze strony publiczności powitały to oświadczenie. (*La Patr.*)

* (Powstanie na w. Jamaice). Podług wiadomości z Jamaiki z 10-go listopada, powstanie było już tam, jak się zdawało, całkiem przytłumione. Powieszono większą część przewódców, a w tej liczbie Pawła Bogle i brata jego Mojżesza. Rozstrzelano lub powieszono około 2,000 powstańców. Miano dowody, że przygotowywano ogólne na całej wyspie powstanie murzynów. Miało ono wybuchnąć na Boże Narodzenie. (*La Patr.*)

* (Małżeństwo ks. Krystjana). *Hamb. Corr.* donosi dziś z Londynu, że królowa angielska naznaczyła dla nowej pary małżeńskiej księcia Krystjana augustenburgskiego z księżniczką Heleną, utrzymanie roczne w ilości 12,000 funt. szt. i dodaje zarazem, że parlament uchwali jeszcze dodatek 6,000 funt. szt. (*Patr. Z.*)

Austria.

* (Ban i kardynał Haulik). *Zagrzeb, 1-go grudnia*. Ban i kardynał Haulik odjechali dziś pociągiem rannym do Wiednia, dokąd telegrafem zostali wezwani. Na dworcu kolei zebrała się bardzo wielka liczba deputowanych sejmu i naczelników wojskowych. Za przybyciem bana i kardynała na dworzec, jak również przy ich odjeździe, rozlegały się głośno okrzyki powitania i pożegnania. (*Wien. Abp.*)

Azja.

* (Zadostyczenie). Z Jokohamy donoszą pod dniem 30-m września, że pewien japończyk z niższej klasy (*ronine*), uznany za winnego morderstwa dokonanego na osobie pewnego chińczyka, który pozostawał w służbie u agenta konsularnego francuzkiego, został skazany na śmierć i stracony. Władze japońskie rozwinęły wielką energję w tej sprawie, jakkolwiek zbrodnia była popełniona kilka lat temu. (*La Fr.*)

* (Ewakuacja twierdz). Otrzymało wiadomości z Chin o ewakuacji twierdz Taku zajmowanych od pięciu lat przez załogi wojsk europejskich. Francuzi trzymali załogi w twierdzach północnych, Anglicy zaś w twierdzach południowych. Warownie te panują nad zatoką Peiho, z kądem przez zatokę Tiencin wiedzie droga ku Pekinowi. Warownie te po zawarciu traktatu w Tiencin, pozostały w rękach sprzymierzonych na tak długo, dopóki Chiny nie zapłacą kosztów wojennych. Kiedy zaś rząd pekiński uiścił się zupełnie z ciężarów na nim długów, załogi, które były bardzo kosztowne, musiały zatem ustąpić bez żadnych trudności. (*Le Mon. Un.*)

Francja.

* (Konwencja telegraficzna). *Monitor* ogłasza dekret cesarski, zatwierdzający konwencję telegraficzną międzynarodową, zawartą w Paryżu 17-go maja r. b., pomiędzy Francją, Austrią, w księstwie badenskim, Bawarią, Belgiją, Danią, Grecją, Hiszpanją, Hamburgiem, Holandją, Portugalią, Prusami, Rosją, królestwem saskim, Szwecją i Norwegią, Szwajcarią, Turcją, Wirtembergiem i Włochami. Konwencja ta ma wejść w wykonanie z dniem 1-ym stycznia 1866 r.

* (Kwestja meksykańska). Wypadki, jakie zaszły na wyspie Martynice, mają szczególne znaczenie pod tym względem, że dały po raz pierwszy publiczności sposobność do autentycznego przekonania

się o posyłaniu znacznych wojsk do Meksyku. Przywieszeni na okręcie *Allier* znawi, którzy zbuntowali się, stanowili oddział złożony z 1039 ludzi. Obok tego, jak donosi urzędownie *Le Mon. de la Martinique*, spodziewano się także przybycia trzech innych okrętów, *Amasone*, *Meuse* i *Jura*, z wojskami przeznaczonymi również do Meksyku. Liczba wojsk, które wiozł każdy z tych parostatków, nie musiała być o wiele mniejszą od wojsk, które wiozł *Allier*. Okazuje się ztąd, że owa bliska chwila, w której rząd francuzki przyrzekł izbom odwołać swe wojska z Meksyku, jest jeszcze dość daleką. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wojna w Meksyku). Podług wiadomości nadeszłych z Meksyku do Londynu, juański dowodzeni przez Rosaria, zostali pobici przez francuzów w Sonorze. (*La Patr.*)

* (Kwestja obłąkanych). Od niejakiego czasu, kwestja środków, jakie mają być przedsiębrane w wypadkach obłąkania, tak dla stwierdzenia go, jak i dla leczenia samej choroby, jest na porządku dziennym. Niektóre korespondencje dzienników zagranicznych donoszą, że złożono w senacie petycję obejmującą bardzo ostrą krytykę na system obecnego prawodawstwa francuzkiego w tym względzie. (*La Fr.*)

Hiszpanja.

* (Oświadczenie królowej). *Madryt, 29 listopada*. Według wiarygodnych wiadomości, królowa miała oświadczyć, że obecne ministerstwo posiada w zupełności jej zaufanie. (*Nord.*)

Holandja.

* (Rogear), który bawił dotąd w Luksemburgu, został ztamtąd wydalony na skutek przełożenia rządu francuzkiego. Powiadają, że uda się on do Anglii. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy.

* (Pożyczka austriacka). Jeżeli będąc zmuszeni bronić się przeciw kłamliwym insynuacjom dziennika *Mém. dipl.*, podług którego gabinet pruski stawiał w Berlinie przeszkody podpisywaniu się na pożyczkę austriacką, nie przytoczyliśmy ostrych sądów berlińskich pism giełdowych i handlowych o tej operacji finansowej, uczyniliśmy to jedynie ze względu na rząd austriacki, ażeby nie czyniono nam pośrednio zarzutu, iż mieszymy się do tej sprawy. Lecz dla przedstawienia w należytych świetle całej śmieszności organu księcia Metternicha, przytaczamy z liczby zdań pism austriackich o pożyczce jedynie zdanie *N. Fr. Presse*, która powiada: „ze głównie „wielkie domy bankierskie wiedeńskie, które nie opuściły dotąd żadnej subskrypcji, nie biorą obecnie „prawie żadnego udziału w operacji, a nawet okazują „ją dla niej pewnego rodzaju usposobienie nieprzyjemne.” Krótki ten ustęp jest dostateczny dla należytego wyświecenia zamiaru, jaki właściwie miał *Mem. dipl.* Albo też może dziennik ten zajdzie tak daleko, iż będzie twierdził, że rząd pruski użył także przemocy względem kapitalistów austriackich. (*Nordd. A. Z.*)

* (Położenie księstw). *Berlin, 1 grudnia*. *B. Bör. Z.* donosi, że fm. Gablenz wysłał swojego pomocnika p. Hoffmann z dokładnie opracowanym opisem położenia Holsztynji do Wiednia. *Corr. Zeidl.* powiada, że przesilenie wywołane kwestją szlezwig-holsztyńską przypisywać potrzeba bezczynności gabinetów. To zaś z mocarstw, które z nowymi wystąpi czyniami, weźmie bezwzględnie górę nad tendencją nowego zwrotu rzeczy. (*Schl. Z.*)

* (Kwestja księstw). *Hamb. Corr.* donosi o nowym projekcie powziętym w celu rozwiązania kwestji szlezwig-holsztyńskiej. Z powodu urodzenia przez księżniczkę Marię Annę nowego księcia, dyplomacja pruska zajmuje się obecnie daleko więcej niż przedtem urzędzeniem hohenzolerskiej secundogenitury w księstwach pod księciem Fryderykiem Karolem. (*Patr. Z.*)

* (Fortyfikacje. — Koszta wojenne). Roboty około fortyfikacji pruskiej na w. Alsen i Sundewitt, jak donosi *Weser. Z.*, postąpiły stosunkowo bardzo daleko. Nad zatoką alsenką od strony wyspy (w około miasta Sonderburga) usypano już 5 szaniców, a na brzegu Sundewitt ukończone zostaną wkrótce wielkie trzy szanice; naoczni świadkowie mówią, że dawniejsze duńskie okopy pod Düppel co do wielkości i trwałości budowy nie mogą się równać wcale z obecnymi pruskimi fortyfikacjami. — Koszta wojenne ciężące na księstwach z powodu wojny z Danią wynoszą 28 milionów. (*Patr. Z.*)

* (Ks. Krystjan augustenburgski). Jak donoszą, miał ks. Krystjan augustenburgski podać się o uwolnienie z wojska pruskiego na skutek korespondencji, która miała miejsce pomiędzy jego bratem a gubernatorem Manteuffel. (*Patr. Z.*)

Włochy.

* (Układy pocztowe). Zdaje się, że rząd papieżki odrzucił propozycję układów pocztowych z Włochami. (*Italie.*)

* (Bandyci). *Rzym, 28-go listopada*. Oddział żandarmów, dowodzony przez dwóch brygadjerów, ujął wczoraj, w okolicy Ripi, w prowincji Frosinone, przewódcę bandytów, nazwiskiem Comlia di Valledorma, rodem z prowincji neapolitańskich. Taż sama kolumna ujęła w Terracine głośnego bandytę Moarea, który zbiegł z więzienia w Civita-Vecchia. (*La Patr.*)

* (Prezydencja w izbie deputowanych). *Opinione* zapewnia, że rząd wybrał nareszcie p. Tecchio, swego kandydata, na prezesa izby deputowanych. P. Tecchio przyjął propozycję, zrobioną mu prawdopodobnie ze względu na jego charakter wenecjanina i na zręczność, jakiej dał dowód kierując podczas ostatniej sesji rozprawami.

Korespondencje Dziennika Warszawskiego

Mińsk. W dniu 31 października (12 listopada) we wsi Międzyzlesiu, burza zdruzgotała oborę, ciężar której zgniół 6 sztuk bydła, a 7 sztuk ranił.

Włocławek. Ksawery Jabczyński, strzelec lasów rządowych, w dniu 6 (18) listopada, rozmyślnie zabił wystrzałem z fuzji 17-to letniego włościanina Daniela Milke.

Grójec. W dniu 2 (14) listopada, we wsi Radziejowicach, znaleziono na drodze wiodącej ku kościołowi, Marjanę Antosiak, żonę stróża kościelnego, która skutkiem odniesionych ciężkich ran kamieniem w głowę, życie zakończyła.

Rawa. Na stacji drogi żelaznej w Skierniewicach, pociąg osobowy, wyprawiony z Warszawy do Granicy w dniu 5 (17) listopada, przypadkowo zdruzgotał robotnika Piotra Karwata.

Siedlec. We wsi Zawadach, w dniu 11 (23) listopada, Ludwik Trofiniak, 13-to letni chłopiec, potknąwszy się, wpadł pod wał młockarni i na miejscu żyć przestał.

Hrubieszów. W dniu 8 (20) listopada w skutek nieostrożności z ogniem, spalił się dom mieszczanina Balickiego.

Lublin. W dniu 4 (16) listopada w gmachu byłej szkoły realnej, w którym obecnie mieścił się arsenał trzech kompanij 5-go bataljonu strzelców, z niewiadomej przyczyny zawałił się pułap, skutkiem czego 6-u żołnierzy przez przygniecenie życie utraciło, a 7-u zaś zostało lekko ranionych. — W dniu 6 (18) listopada we wsi Leśniczówce spaliła się stodoła z zabudowaniami i narzędziami gospodarczymi, kadzią, zbożem, oszacowanemi na rs. 4,000.

Szczebrzeszyn. W dniu 4 (16) listopada, z niewiadomej przyczyny, spaliło się 6 domów oszacowanych na rs. 3,540.

Opatów. W dniu 6 (18) listopada, Alojzy Lauerman, robotnik przy fabryce cukru w Częstochowie, przypadkowo pochwycony w tryby maszyny parowej, życie zakończył.

Itza. W dniu 13 (25) października, pies wściekły pokąsał we wsi Rzecznowie, pięcioletnie dziecko włościanina Antoniego Gontarczyka i kilka sztuk bydła.

Sandomierz. W dniu 2 (14) listopada we wsi Grabinie spalił się dom posterunkowy straży granicznej, wraz z niektórymi efektami skarbowymi.

Lipno. Włościanin wsi Przysań, Piotr Chrzanowski, w dniu 30 października (10 listopada), powracając ze wsi Działynia, spadł z wozu i nagle życie zakończył.

Augustów. Andrzej Zarzecki włościanin ze wsi Konopki, w dniu 1 (13) listopada, zabił brzemienią żonę swoją, przez uderzenie w brzuch nogą.

Lwów, 30 listopada 1865 r.

Sprawozdanie z ostatnich dwóch posiedzeń sejmu. — Moratorium. — Uzasadnienie wniosku rządowego do prawa o ordynacji gminnej i powiatowej. — Drobne spostrzeżenia w sejmie po za sejmem.

Sypią się jak grad wnioski na posiedzeniach sejmowych. Rząd, wydział krajowy i pojedynczy sejmowi członkowie, spółubiegają się o lepsze pod względem składania wniosków u laski marszałkowskiej. Gdy do zbadania każdego wniosku potrzeba, po większej części, nowe ad hoc wybierać z grona sejmujących wydziały, zabraknie wkrótce, jeżeli sejmujący w robocie stawiania projektów nieco nie sfolgują, — i członków do nowych wydziałów i czasu do zbadania projektów. Zyczyćby należało, by szanowni członkowie sejmu, trzymając się zasady *paulatim summa petuntur*, przystąpili do obrad nad projektem rządowym do ordynacji gminnej.

Na wczorajszym posiedzeniu przedłożono, między innymi, wniosek *przymusowej* budynków włościańskich asekuracji w towarzystwie krajowym i wniosek nieja-

sno sformułowany w sprawie wekslowej między włościanami a lichwą. Pierwszy wniosek, w państwie i w kraju, gdzie wolna konkurencja uznana i zabezpieczona została, upaść musi, gdyż w Galicji obok towarzystwa ogniowego krajowego, operują znacznymi kapitałami także towarzystwa zakrajowe od ognia zabezpieczające. Przymus zabezpieczenia w towarzystwie krajowym, byłby po prostu przywilejem dla tegoż towarzystwa, wręcz przeciwnym zasadzie wolnego współubiegania się, a jako taki, na przypadek, gdyby go sejm uchwalił, sankcji cesarskiej by nie otrzymał. Na takie wnioski szkoda papieru i czasu.

Co do drugiego wniosku, podpisanego przez posłów Galicji zachodniej, a po większej części przez włościan mazurów, żąda on rozpoznania kwestji wekslowej między włościanami i ułożenia odpowiedniego projektu do prawa, dla położenia tamy dalszym następstwom. Układanie i uchwalanie projektów do tego rodzaju ustawy, przechodzi zakres kompetencji sejmu galicyjskiego. Wniosek ten układali widocznie ludzie, którzy nie celują tak zwana jurisprudencją.

Z umotywowania jednak tego wniosku, który trafnie maluje położenie naszych włościan i nie włościan, i może posłużyć jako pendant do przedstawienia rządowego — w sprawie głodu, — wynika, że autorem chodzi o tak zwane moratorium (*literae quinquennales, indulgent*); prosba o moratorium dla Galicji, poparta gruntownie, mogłaby w Wiedniu odnieść skutek. Obawa podkopania kredytu jest już dla tego płonna, że go w Galicji dla powszechnego niedostatku wcale nie ma. Gdzie krajowi zagraża powszechna ruina, tam prawo kapitału wyzyskującego pracę, bez najmniejszej dla ogółu korzyści, musi być cierpliwe, czy to w moc moratorium, którego ustawodawstwo austriackie nie wyklucza — czy też i bez moratorium...

Na dzisiejszym posiedzeniu, motywowali komisarz rządowy, radca nadworny p. Possinger wnioski rządowe do ordynacji gminnej i powiatowej. Rząd co do obszarów dworskich, uwzględnił w swoim wniosku stan faktyczny i historyczny. W ustawie o reprezentacji powiatowej, uwzględnił rząd obok opodatkowania także i inne interesa, gdyż samo opodatkowanie nie może posłużyć za zasadę praktyczną. W sprawozdaniu z toku rozpraw nad tym najważniejszym projektem, będę miał sposobność zrobić porównanie między projektowaną reprezentacją powiatową u nas — a radami powiatowymi w królestwie, aby otworzyć oczy bezmyślnym krzykaczom...

Zamykam dzisiejszy list list drobnymi spostrzeżeniami w sali posiedzeń — po za sejmem o których wiedzieć nie zawadzi. Często gęsto takie spostrzeżenia są najpewniejszymi drogowskazami.

Znany wam jest pewnie antagonizm między hr. Gołuchowskim a frakcją ruską; śledziłem też ciekawie najdrobniejsze objawy zetknięcia się hrabiego w sali posiedzeń z rusinami i z niemałym z dziwieniem spostrzegłem, że najgłośniejszym swoim przeciwnikom wczorajszym, podał dziś — rękę. Niechęć rusinów ku niemu zaczyna słabnąć. W bitwie która dzisiaj rozpoczęła się między polakami a rusinami w rozprawach nad prowizorycznie przyjętym regulaminem, a o czem jutro obszernie — nie brał hr. Gołuchowski żadnego udziału...

Więcej ważną niż ciekawą jest ochota naszych posłów włościańskich pisanie listów do swoich gromad z radami, aby z uwagi, że sam rząd uznał ich smutne położenie z powodu nieurodzaju, zaprzestały płacić podatków. Te i tym podobne rady wyszły od ich reprezentantów w gronie sejmujących, mogą spowodować starcia między włościanami a władzą, starcia wielkiej doniosłości, których następstw obliczyć trudno.

Jak inteligencja ruska wzięła w opiekę dla decorum włościan rusinów — podobnie i zamożniejsza inteligencja polska, zajęła się włościanami-posłami z galicji zachodniej. Kociół garkowi... Rusini narzekają że panowie posłowie szlachty czyli większych posiadłości ujmują, sobie posłów włościan-mazurów, dając im bezpłatnie wikt i pomieszkanie.

Z tem wszystkiem obawy i nadzieje są płonne. Reprezentanci mniejszych posiadłości mianowicie z Galicji zachodniej, to ogromne filuty. Współubiegający się o ich głosy, przekonują się może w krótko o tem gdy jaki nowy pan poseł Czechura, zażąda głosu i w gołębiej prostocie zapyta „kiedy już raz propinacjom koniec będzie?”

Paryż, 28 listopada.

Manifest sekcji przedstawiającej. — Treść je. o. — Drobnie koterje i szlacheccyzna. — Protestacja Langiewicza w Nord.

Emigracja nie może wyrzekać na niespodziankę jaką ją dziś spotyka. Krzyki jej, gdybyśmy byli wiedzieli, przeculi, lub domyślali się to by do tego nie przyszło, są fałszem, gdyż zanim Mierosławski ujął swą robotę, *Dziennik* od kilku tygodni kilkakrotnie o niej wspominał. Lecz co znaczą przestrogi

Dziennika? mówią jedni. Choć prawdę mówi, to czyż polak! patrijota winien słuchać urągającej się prawdy wroga? Tego nam jeszcze brakowało! wołają drudzy. A tymczasem, gdyby emigracja korzystała z pouczających przestróg *Dziennika* tak jak kraj z nich korzysta, to by nie była wystawiona ani na odpowiedzialność solidarną za tyle haniebnych czynów, w jej łonie spełnianych, ani wstydy się musiała za skandalizm eksploataowania cudzoziemców i swoich przez fałszywe mandata świętokradzkich ludzi, przez loterję bez losowania, przez handlowanie fałszywymi biletami, kontrabandę i t. d. Tak, gdyby z przestróg naszych korzystano, to emigracja nie była by wystawiona na bolesne wrażenie, jakiego dziś doznaje, na wiadomość dyktatury Mierosławskiego, który zamierzając opanować wszystkie stowarzyszenia, wszystkim wojnę wypowiedział.

Manifest przez niego ułożony a przez Ludwika Oborskiego (ex prezes paryzkiego komitetu wojny, który z Batignolles wysłał ochotników do Polski, za tyle od głowy), i M. J. Werekiego podpisany, leży przed nami.

Manifest ten odzywający się niby w imieniu sekcji przedstawiającej, podajemy w streszczeniu. Nim jednak przystąpię do streszczenia, musimy wam powiedzieć co znaczy sekcja przedstawiająca.

Towarzystwo demokratyczne, składa się podług ustawy wyjętej z „Emigracji Polskiej od 1831 do 1843” z ogółu rządzącego się głosowaniem powszechnym, podzielonego na sekcje, które od 5 aż do nieograniczonej liczby członków sięgać mogą, miasta bowiem największe jak Londyn, Paryż lub Lyon, nie mogą mieć więcej nad jedną sekcję; sekcje te, zbierają przez swego kasjera podatek od każdego z członków w stosunku 75 cen. od 30 franków dochodu miesięcznego a 25 fr. od 200 fr., który to podatek, jako też składki dobrowolne, wpływy z pism, oraz wnioski, postrzeżenia, wyroki sądowe, (każda sekcja stanowi sąd bratni pierwszej instancji), oraz wiadomości z kraju, sekcje winny przysyłać centralizacji, składającej się z 5 członków, którzy pełniąc władzę wykonawczą, stanowią sąd w drugiej instancji, rozporządzają funduszami (1/4 tylko część może być obracana na wsparcie sekcji), kierują propagandą piśmienną, wysyłają tak zwanych apostołów do kraju (emisariuszów) do pracowania nad ludem, do tworzenia komitetów, zbierania składek i znoszenia się z centralizacją zagraniczną.

Sąd w trzeciej instancji, prawo kasowania centralizacji, powoływania ogółu do nowego głosowania, oraz prawo rządu absolutnego, w czasie interim, czyli zawieszenia władzy wykonawczej, należy do sekcji przedstawiającej, która także wychodzi z wotowania ogółu.

Władza więc najwyższa, leży w sekcji przedstawiającej w imieniu której wydany został manifest. Ze zaś głosowania nie było, prezes sekcji, *homme de paille* Mierosławskiego, aby nie być oskarżonym o uzurpację, odwołuje się do wyborów z 1861 roku, które 500set głosami powołały go do tej godności.

Chorągwią stowarzyszenia jest demokracja. Manifest, czując trudność założenia swego, wyznaje że „Sybilińskie przykazanie demokratycznej propagandy: wymiar sprawiedliwości ludowi i uwłaszczenie włościan, wprowadzone zostały w życie. Niestety, egoizm i opór szlacheccyzny niepotrafił tego przykazania wykonać tak, ażeby z ludem się pojednać i ojczyznę zbawić.” — Po tem szczerem wyznaniu, niestrącając odwagi manifest dodaje... „Pozostały tylko wspomnienia przeszłych krzywd (mowa tu o krzywdach wiekowych wyrządzonych ludowi przez szlachtę). Te zatrzeć będzie zadaniem demokracji!”

„Pierwszem obowiązkiem naszego dziś odnowionego związku demokratycznego, będzie, dostarczyć apostołów braterstwa!”

Egoistyczna więc i uparta szlacheccyzna, niech się ma na baczności; Mierosławskiego bowiem do niej urazy, równają się, mściwemu gniewowi Chmielnickiego; ludzie w jego oczach są niczem, jak to widzieliśmy nie tylko w całej jego karierze, lecz i w odczytach, w których usprawiedliwiał ks. d'Alby za wymordowanie 500,000 niderlandczyków.

W dalszym ciągu, manifest oświadcza, że opierając się wewnątrz na ludzie, a zewnątrz na rewolucji, kształcić będzie emisariuszów i wojskowych, starając się położyć koniec wszystkim drobnym koterjom, które podziemnie nurtują dzisiejszą bezbarwność emigracyjną i przerwie wszystkie na własną rękę prowadzone roboty demagogów, które nie poparte przez ogół patriotyczny, mogły by wywołać *niewczesne spiski* (a cóż myśli robić lepszemu towarzystwo demokratyczne? — Czyżby więc Mierosławski, przestał już być demagogiem pracującym na własną rękę? —) i *ruchy w kraju, i sprowadzić nań nieprzynoszące żadnych korzyści prześladowania i nieszczęścia.*

Towarzystwo więc demokratyczne, a raczej Mierosławski, grozi na raz *szlacheccyznie*, i naczelnikom emigrantów, których nazywa demagogami pracującymi na własną rękę.

Szlacheccyzna, bez charakteru, bez odwagi cywilnej i decyzji, powinna teraz zrozumieć swą przyszłość i postawić się tak, by jej rewolucjoniści zagraniczni niemogli osiągnąć nieubłaganą zemstą, za jej wiekowe grzechy; co zaś do intrygantów, sprowadzających spiskami nieszczęścia na kraj, ci ocuceni z uspienia podniosą głowy, i nieomieszają podnieść głowy, przeciwko wypoliczkowanemu dyktatorowi; lecz czy swą sprawę wygra, o tem wątpimy, gdyż nieubłagany, a wypoliczkowany dyktator, obiecuje zniszczyć *drobnie koterje*, denuncjacją kradzieży i nadużyć popełnionych w czasie powstania.

Przejdźmy teraz do drugiego dyktatora, Marjana Langiewicza.

Czemu *Nord*, drukując jego protestację, że od 1862 roku nie był w Paryżu, niezamieścił przedruku z *Opinion Nationale* i *Siecle*, z miesiąca października b. r., który opisuje owację, z jaką go przyjął ks. Sapieha, na kolei żelaznej, w przejeździe jego do Londynu?

Neapol, 23 listopada.

Mowa króla i kwestja finansowa. — Uznanie przez Bawaryę. — Cholera.

Cały naród jak najlepiej przyjął mowę tronową przy otwarciu posiedzeń parlamentu. Radykalni i umiarkowani, opozycja i większość, wszyscy się cieszą z programu w duchu własnych ich dążeń. To jest grunt rzeczy; pozostaje tylko porozumieć się co do formy. Od czasu Cavoura, programy różnych gabinetów, jakie po sobie następowały, zawsze mniej więcej były pochwalane przez wszystkie stronnictwa, ale kiedy przyszło do wprowadzenia ich w praktykę, kiedy trzeba było wyszukać środki dla ich urzeczywistnienia, zaraz ukazywały się najwybitniejsze różnice, zaczynały się skargi i rekryminacje, które doprowadziły do przewidzianych zresztą rezultatów ostatnich wyborów.

Teraz wszyscy są zadowoleni; każdy z mowy tronowej wybiera ustęp, będący wyrażeniem jego sposobu zapatrywania się, jego przekonania; trzeba poczekać cokolwiek na rozprawę, a pokaże się co wyniknie z tej zgodności pochwał. Ubolewam nad tem co mam powiedzieć, lecz jest to prawdą zbyt znaną aby ją ukrywać, że rozdwojenie stronnictw nie jest wynikiem różności zdań co do prawdziwych interesów kraju, lecz po prostu następstwem antypatii osobistych. Nie jest to w końcu tak złe jakby można sądzić, ponieważ gdybyśmy mieli nawet gabinet Brofferio lub Crispi, to i ten niezawodnie trzymałby się polityki wprowadzonej przez hr. Cavoura, jedynej możliwej we Włoszech. Wyłączność umiarkowanych, ich obawy przesadzone, aby u steru rządu nie stanęli ludzie których oceniają zbyt namiętnie, przeprowadziły granicę pomiędzy dwoma stronnictwami, które to granice może znieść tylko czas i załatwienie bieżących trudności.

Wracając do mowy tronowej, należy wspomnieć, iż zwrócono uwagę, że król nazwał nazwał Florencję, „szlachetnem siedliskiem świetnej pamięci,” a nie stolicą państwa. Może to było domyślne, ale w obecnym czasie podobne przemilczenie, może dać powód do licznych komentarzy. W każdym razie, ta oględność króla, zadała fałsz mniemanym radom i listom Napoleona III, z taką przyjemnością zapowiadany, przez niektóre dzienniki.

Najlepsze wrażenie sprawił także ogólny ton mowy tronowej, w której pragnienia Włoch są stwierdzone w tak szczerzy i uroczyście sposób. „Zupełne odbudowanie naszej autonomji,” „oddzielenie kościoła od państwa,” i „zniesienie korporacji religijnych,” — wszystkie te wyrażenia znamionują program wolności i postępu. Pełna godności i wzniosłości mowa, odwołuje się do tego co jest najszlachetniejszym w ludzkiej wiary w jedność, do zamiłowania sprawiedliwości i wolności, do cnoty poświęcenia. Nie można się zatem dziwić, że zjednała sobie takie oklaski reprezentantów kraju i całego narodu; jest ona uświęceniem uchwały ludowej i nowego prawa włoskiego. Król zakończył szlachetną odpowiedź na niedorzeczne pogłoski, które obiegały Europę, mianowicie o jego abdykacji. Wiktor Emanuel pozostaje na czele ruchu narodowego, jakkolwiek to może się komu niepodobać.

Chociaż jednak wszyscy są zadowoleni z tego programu, będącego programem obecnego gabinetu, wątpić można czy p. Sella potrafi się utrzymać wobec strasznych napaści, jakie mu gotują z powodu żądania, które ma uczynić izbie co do upoważnienia go do tymczasowego ściągania podatków.

Wszyscy wiedzą o smutnym stanie skarbu publicznego; wszyscy czują potrzebę wyjścia z tak niebezpiecznego położenia, ale mało kto zgadza się na środki

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UW IADOMIENIA.

(N. D. 7087)

MY ALEXANDER II.

CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI
& & &

wiadomo czynimy iż:

Sąd Kryminalny Gubernji Warszawskiej
w Imieniu NASZYM
wydał wyrok: następujący:

Obecni:

Dziedziński Sędz. Pr.	Działo się w War-
Radwański Sędzia.	szawie, na posiedzeniu
Paretti Asesor.	Sądu Kryminalnego
Maliszewski p. o.	Gubernji Warszawskiej
Podprokur. Król.	d. 18 (30) Września
(podp.) Dziedziński.	1865 r.
(—) Jaszowski.	

W sprawie przeciwko:

Aleksandrowi Nowoleckiemu, lat 40 mającemu, katolikowi, żonatemu, księgarzowi, ostatecznie pod Nr. 450 w Warszawie zamieszkałemu, a obecnie z pobytu niewiadomemu, o samowolne opuszczenie kraju obwinionemu, przez Patrona Jende z urzęgu bronionemu, pod wyrok w pierwszej Instancji przychozującym.

Po jawnym wprowadzeniu sprawy, przedstawieniu jej stanu przez Reforenta, odczytaniu obrony i wysłuchaniu wniosku Prokuratora Królewskiego, z którym zgodnie,
Sąd Kryminalny i t. d.

Zważywszy:

że Aleksander Nowolecki jak wykazuje protokół przez miejscową władzę policyjną sporządzony, w 1863 roku samowolnie kraj opuścił, a wzywany na zasadzie art. I. Ukazu Najwyższego z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. przez władzę Administracyjną nie zgłosił się w ciągu sześciu tygodni, co stanowi dowód nieobecności jego w kraju.

Zważywszy:

że wzywany na łepnie w myśl art. 5, 6 i 7 rzezczonego Ukazu przez Sąd Kryminalny miejscowy w terminie zakreślonym do powrotu, bądź usprawiedliwienia powodów swojej nieobecności, za ogłoszeniami w pismach właściwych zamieszczonymi z zastrzeżeniem o skutkach art. 340 i 341 K. K. G. i P. zagrożonych wrazie nieuległości i nieuczynienia zadość wezwaniu Rządu, netylko dotąd nie powrócił, ale nawet żadnego usprawiedliwienia nie nadał; przeto w takim stanie sprawy z mocy przepisów prawa dopiero powołanych na grożącą karę wraz z jej skutkami skazać go należy.

Zważywszy:

że koszt sądowe w ślad § 615 O. K. P. umorzony wypada.

Z tych powodów:

Sąd Kryminalny i t. d.

Aleksandra Nowoleckiego za opuszczenie kraju bez pozwolenia Rządu, z mocy art. 340, 341, 19, 24, 25, 30, 31, 32 K. K. G. i P., tudzież Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa daty 16 (28) Października 1856 r., na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie, z zagrożeniem zesłania na osiedlenie w Syberji, gdyby do kraju po prawomocności wyroku wrócił, skazuje. Koszta sądowe umarza. Mocą wyroku w I-jej Instancji wydanego.

Warszawa d. 10 (22) Listopada 1865 r.

(podp.) Dziedziński.

(—) Jaszowski.

Zalecamy i rozkazujemy etc.

(podp.) Dziedziński.

(—) Jaszowski.

Za zgodność niniejszego odpisu z oryginałem poświadczam.

Podpisarz

Sądu Kryminalnego Gubernji Warszawskiej,

Rębalski.

„Zastrzeżenie. Skazanemu służy jeszcze 3chmiesięczny termin do usprawiedliwienia się, a tem samem i odwołania się do Sądu Najwyższego, w której to drodze zasady usprawiedliwiającej ich nieobecność przez Sąd Najwyższej Instancji przyjęte być mogą.”

Prezes, Woźnicki.

Podpisarz, Rębalski.

(N. D. 6999) Magistrat miasta Warszawy

Z powodu zwinięcia posad Sekwestratorskich przy Magistracie Miasta Warszawy, wzywa osoby interesowane, posiadające w swem ręku kwity interymalne P. Ignacego Koskowskiego b. Sekwestratora Magistratu na pobrane przez niego na zaspokojenie podatków i innych należności fundusze, albo też mające jakiegokolwiek pretensje do wymienionego P. Koskowskiego z tytułu urzędowania Sekwestratora, iżby z temżi dowodami i pretensjami do Sekcji egzekucyjnej magistratu mianowicie do Naczelnika teje Sekcji w ciągu miesiący 3ch od daty umieszczenia w pismach publicznych obwieszczenia niniejszego zgłosiły się gdzie albo w zamian w miejsce prywatnych kwitów P. Ko-

skowskiego otrzymują kwity Kasowe, albo w braku tych, pretensje ich dla zaspokojenia stron oblikwidowane będą i na dowód następnego oblikwidowania, każdy kwit prywatny przez P. Koskowskiego wydany, przez Naczelnika wspomnianego irachmistrza starszego Sekcji egzekucyjnej zawidywanym zostanie.

Gdyby zaś ktokolwiek ze stron w braku kwitów kasowych, do oblikwidowania w powyższy sposób pretensji swej przyjętą nie był, lub doznał jakichbądź utrudzeń w takim razie winien udać się do Radnego Naczelnika Wydziału Kas Magistratu, który wszelkie ułatwienie w tej mierze natychmiast zarządzi.

W końcu nadmieniam, że niezgłaszający się z pretensjami swemi w ciągu powyższego trzy miesięcznego czasu, żadnych pretensji z tego tytułu do Magistratu rościć nie będą mogli, których w takim razie dochodzenie z ich strony jedynie tylko prywatnie drogą prawa na P. Koskowskim nastąpić będzie mogło.

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1865 r.

p. o. Prezydenta,

z up. Radny Naczelnik Wydziału

Administracyjnego Słizewski.

Naczelnik Kancelarji. Sosonko.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 7197.) Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Kaliszu.

Zawiadamiam, że toczy się postępowanie spadkowe: 1) po Emanuelu Taczanowskim, jako właścicielu dóbr Rudy i dóbr Olewina części A. B. C. oraz współwłaścicielu dóbr Jaworzna, wszystkich w Okręgu Wieluńskim położonych, tudzież jako właścicielu następujących kapitałów: a) sumy rs. 31,805 k. 26 $\frac{1}{4}$, na wzmiankowanych dobrach Rudzie pod Nr. 13bb, a na dobrach Olewinie A. B. C. pod Nr. 6b. w dziale IV. wykazu hipotecznego ubezpieczonej; b) sumy rs. 600 i rs. 1,500 pod Nr. 1a, b, tegoż działu na rzeczonych dobrach Olewinie części lit. D. lokowanych, wreszcie c) sumy rs. 1,500 pod Nr. 18, ostrzeżenia względem sumy rs. 318 z procentami kosztami pod Nr. 20, sumy rs. 1,800 i rs. 30 pod Nr. 22 i 24, ostrzeżenia co do sumy rs. 450 z procentem i kosztami pod Nr. 23; sumy rs. 1,470 pod Nr. 25 a, c, rs. 120 pod Nr. 25 b, i rs. 1,905 pod Nr. 27 na dobrach Lututowie z Okręgu Wieluńskiego w dziale czwartym wykazu zabezpieczonej; 2) po Melanji z Cieleckich Smoczyńskiej jako właścicielce sumy rs. 2,895 na dobrach Świątkowicach pod Nr. 28, oraz na dobrach Dobrosławiu oboju z Okręgu Wieluńskiego pod Nr. 12 w dziale IV. wykazu zahypotekowanej, oraz że do regulacji obu tych spadków, oznaczony został termin na dzień 6 (18) Czerwca 1866 roku w mej kancelarji urzędowej w mieście Kaliszu.

Kalisz, d. 16 (28) Listopada 1865 r.

Edward Milewski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 7187.) Sąd Pokoju Okręgu Szadkowskiego.

Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hipoteki nieruchomości:

a) Domu drewnianego narożnego przy ulicy Rynek i Uniejewskiej pod Nr. 8 wraz zabudowaniami przed tymże ogrodem i placem w m. Szadku.

b) czterech składów roli w polu długim począynających się od granic Dziadkowskich a kończących się przy granicach Tarnowskich między rolami Juljana Kosteckiego i Antoniego Woszczalskiego położonych.

c) łąki pięciu zagonowej położonej między łąką Antoniego Łazuchy i kamelaryjną.

d) ogrodu w kapuśnikach lech dwadzieścia, szerokości równającej się długości, położonego między ogrodami kamelaryjnym i Tomasza Woszczalskiego, wdowy Jankowskiej i Fabjana Uziemło.

e) placu pustego po zniesionym domu i zabudowaniach pozostałego, oraz ogrodu przy tymże placu będącego pod Nr. 26 przy ulicy Warszawskiej po Szokalskich.

f) ogrodu trzy zagony na szerokość pomiędzy ogrodami Wojciecha Kobusiewicza i Gawińskich, placem kamelaryjnym na nowem m. od Pakowskiego, nabytego na teritorium m. Szadku położonych.

Zawiadamiam interesentów, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym d. 2 (14) Marca 1866 roku z rana.

Wzywa przeto tychże aby do takowej osobie lub przez specjalnego pełnomocnika zgłosili się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwienia takowych.

Nie zgłaszający się w terminie powyższym podpadną prekluzji z art. 154 i 160 pr. hyp. z r. 1818 przepisanej.

Ogłoszenie decyzji wydanej w skutek powyższej regulacji, nastąpi d. 3 (15) Marcat. r.

z rana i od tegoż dnia odwołanie się od niej liczyć się będzie.

Szadek, d. 15 (27) Listopada 1865 r.

Podsedek, Rozwadowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 7058) Komisja Rządowa

Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Podaje do wiadomości powszechnej, że z decyzji JW. Hrabiego Namiestnika Królestwa, odbędzie się w Warszawie dnia 1 (13) Grudnia r. b. i następnym o godzinie 12 z południa, w Koszarach Mirowskich publiczna sprzedaż 60 koni, pochodzących ze stadu Rządowego w Janowie i zbywających od potrzeb tegoż zakładu.

Warszawa d. 14 (26) Listopada 1865 r.

z up. Dyrektora Głównego,

za Dyrektora Wydziału,

p. o. Dyrektora Kancelarji, Leontiew.

Naczelnik Sekcji Blumenfeld.

(N. D. 6926) Magistrat Miasta

Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 30 Listopada (12 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1866 to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1865/6 r., do włącznie dnia 19 (31) Grudnia 1866 r.

1. Dł. Warszawskiej Straży Policyjnej.
1. Sznurka do wstążek sztuk 1040 sztuka od kop. dwóch i pół.

2. Halszteków granatowych sztuk 2,080, sztuka od kop. sr. jedenastu i pół.

3. Rękawiczek zamszowych par 1040, para od kop. sr. siedm dziesiąt jedna i pół.

4. Kepi 1040 sztuk, sztuka od kop. sreb. osmdziesięciu siedmiu i pół.

5. Galonu srebrnego kawalerskiego arszynów 525, arszyn od kop. sreb. czterdziestu ośmiu i pół.

6. Półtlic z galonu srebrnego kutego szerokości $\frac{1}{2}$ werszka z obłożeniem takimże galonem szerokości $\frac{1}{4}$ werszka par 350, para od rubla srebrem jednego kopiejek sześćdziesiąt.

7. Galonu srebrnego kawalerskiego szerokości na dwa palce arszynów 6 werszków 8, arszyn od kop. sr. sześćdziesięciu.

8. Galonu srebrnego kawalerskiego na palec szerok. arsz. 25 wersz. 8, arszyn od kopiejek czterdziestu pięciu.

9. Sznurka oranżowego arsz. 1613 wersz. 4, arszyn od kop. sr. dwunastu.

10. Basonu czyli złotej taśmy szerokości $\frac{1}{2}$ werszka arsz. 133 wersz. 2, arszyn od kop. sreb. siedm i pół.

11. Basonu czyli złotej taśmy szerokości $\frac{1}{4}$ werszka arsz. 159 wersz. 12, arszyn od kop. sr. trzech i pół.

12. Basonu czyli taśmy białej szerokości $\frac{1}{2}$ werszka arsz. 117 wersz. 8, arszyn od kop. sr. siedmiu i pół.

13. Basonu czyli białej taśmy szerokości $\frac{1}{4}$ werszka arszynów 141, arszyn od kop. sreb. trzech i pół.

14. Taśmy złotej kamelarowej na naszywki arsz. 487 wersz. 8, arszyn od kopiejek srebrem siedmiu i pół.

15. Haftek drucianych tuzinów 1850 $\frac{1}{2}$, tuzin od kop. sreb. dwóch i pół.

B. Dla Warszawskiej Straży Ogniowej.

1. Galonu złotego arszynów 42, arszyn od kopiejek sr. osmdziesiąt jedna i pół.

2. Halszteków sukiennych sztuk 493, sztuka od kop. sreb. dziesięciu.

3. Rękawic sukiennych szarych par 363, para od kop. sreb. trzydziestu dwóch i pół.

4. Rękawic sukiennych czarnych par 105, para od kop. sr. trzydziestu dwóch i pół.

5. Haftek drucianych tuzinów 155 $\frac{1}{2}$, tuzin od kop. sr. pięciu.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe dostawy, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta, opieczetowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie wypiszą jaki odstępują procent, od cen warunkami licytacyjnymi objętych i do licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej na złożone wadium w ilości rs. 325 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które neutrujemy się przy licytacji natychmiast zwrócić będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, oraz wzory, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1865 r.

Z upow. p. o. Prezydenta,

Radny Naczelnik

Wydziału Administracyjnego, Słizewski.

za Naczelnika Kancelarji, Baudouin.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. . . . podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1866, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1865/6, do włącznie dnia 19 (31) Grudnia 1866 r.

(wypisać z ogłoszenia):

i odstępuję od cen takowych procentów N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Wadium w ilości rs. 325 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym dołączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N.

Pisałem dnia . . . miesiąca . . . roku.

(podpisać imię i nazwisko).

(N. D. 6924) Magistrat Miasta

Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, iż w dniu 30 Listopada (12 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus, przez opieczetowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1866, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1865/6 r. do włącznie dnia 19 (31) Grudnia 1866 r. dla niższych stopni warszawskiej straży policyjnej, koszul wełnianych sztuk 1,040, sztuka od rubli srebrem dwóch.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta opieczetowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od ceny warunkami licytacyjnymi objętej i do licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone wadium w ilości r. 208 i na koszt ogłoszenia r. 10 które neutrujemy się przy licytacji natychmiast zwrócić będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, oraz wzór, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa dnia 1 (13) Listopada 1865 r.

z upoważnienia,

p. o. Prezydenta,

Radny Naczelnik

Wydziału Administracyjnego Słizewski.

za Naczelnika Kancelarji Sosonko.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia, z dnia

podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu 1866 r. t. j. od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1865/6 r. do włącznie dnia 19 (31) Grudnia 1866 r. dla niższych stopni warszawskiej straży policyjnej, koszul wełnianych sztuk 1,040, sztuka po rubli srebrem dwa i odstępuję od ceny takowej procentów N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Wadium w ilości r. 208 i na koszt ogłoszenia r. 10 przy niniejszym dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia . . . mca . . . 1866 roku.

(podpisać imię i nazwisko)

(N. D. 7175) Magistrat Miasta

Warszawy.

Z mocy reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z d. 20 Października (11 Listopada) r. b. Nr. 365/3/17272 podaje się do wiadomości powszechnej że w d. 29 Listopada (1 Grudnia) o godzinie 2 z południa na targu za Żelazną Bramą przed Komisarzem Administracyjnym Cyr. 7 i 8 wydzierżawione będą przez licytację na czas do 1 Września r. p. 1866 jeszcze 52 miejsca w linjach przez Magistrat wytkniętych w wielkości mniejszej jak sążeń kwadratowy służące mające na stragany dla przekupniów i kramarzy pod następującymi warunkami:

1. Ze jednej osobie nie wolno będzie wydzierżawiać więcej nad dwa miejsca na tymże targu.

2. Ze licytacja głośna i plus rozpoczynać się będzie od ceny jednego rubla za każde miejsce.

3. Ze plus licytant ma zaraz złożyć sumę przez siebie ofiarowaną na ręce Komisarza, gdyż wrazie przeciwnym, szkody i straty wyniknąć mogące z niezłożenia kwoty należnej na licytancie poszukiwane będą.

4. Ze plus licytant przy złożeniu pieniędzy otrzyma kwit sznurowy na dowód wniesienia opłaty znak blaszany z numerem miejsca które wydzierżawił, który to znak jako dowód posiadania prawnego miejsca tego, ma ciągle mieć na straganie w miejscu widocznem.

5. Do miejsca zadzierżawionego plus licytant wprowadzony zostanie przez Właściewego Dozorca Administracyjnego rewierowego a to z chwilą utrzymania się przy licytacji

od tej daty użytkować będzie do dnia 1 Września r. p. 1866.

6. Stragany na miejscach zaliczanych mają być ruchome i w takowych nie wolno przemieszczać, a nadto na miejscach zadzierżawionych bruki mają być zachowane w całości.

Warszawa d. 13 (25) Listopada 1865 r.

Z upoważ. p. o. Prezydenta,
Radny Naczelnik Wydziału Administracji
Sliżewski.

(N. D. 7176). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, iż w d. 9 (21) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę około 240 sażenów kwadratowych kamieni porfirowych w kostki obrobionych do urządzenia bruku w ulicy Krakowskie-Przedmieście potrzebnych od ceny po rs. 36 kop. 92, wyraźnie rubli trzydziści sześć kopiejek dziewięćdziesiąt dwie za takiż sażen kwadratowy warunkami licytacyjnymi objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe dostawy mogą służyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń wypisać, jaki odstępują procent od ceny warunkami licytacyjnymi objętej i do licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy, na złożone wadium w ilości rs. 886 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale Administracyjnym każdorazowo wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1865 r.

Z upoważ. p. o. Prezydenta,
Radny Naczelnik Wydziału Administracji,
Sliżewski.

Za Naczelnika Kancelarii, Baudouin.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę kamieni porfirowych w kostki obrobionych do urządzeń się mającego bruku w ulicy Krakowskie-Przedmieście, potrzebnych około 240 sażenów kwadr. po rs. 36 kop. 92 wyraźnie po rubli trzydziści sześć kopiejek dziewięćdziesiąt dwie, i odstępuję od cen powyższych procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Wadium w ilości rs. 886, i na koszt ogłoszenia rs. 10, przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie jest w NN, pisałem dnia ... mca 186 r.
(Podpisać imię i nazwisko.)

(N. D. 6874) *Wydział Górniczy*

przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.
Podaje do wiadomości, że w biurze jego w d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1865 r. odbędzie się za pośrednictwem deklaracji opieczętowanych licytacja in minus na różne dostawy w r. 1866 dla Zakładu Machin na Solcu w Warszawie, a mianowicie:

I. O godzinie 11-ej w południe, na dostawę materiałów powroźniczych, wartości około rs. 400, wadium do tej licytacji oznaczone w kwocie rs. 40 i na koszt licytacyjne rs. 2.

II. O godzinie 11 1/2 w południe, na dostawę materiałów drzewnych, wartości około rs. 2.000. Wadium do tej licytacji oznaczone w kwocie rs. 200 i na koszt licytacyjne rs. 8.

III. O godzinie 12 południe, na dostawę furaz, wartości około rs. 600, wadium do tej licytacji oznaczone rs. 60 i na koszt licytacyjne rs. 2.

IV. O godzinie 12 1/2 w południe, na dostawę materiałów zagranicznych, wartości około rs. 7.500, wadium do tej licytacji oznaczone w kwocie rub. sr. 750, i na koszt licytacyjne rs. 18.

V. O godzinie 1 w południe, na dostawę materiałów pomocniczych, wartości około rub. sr. 1.400, wadium do tej licytacji oznaczone w kwocie rs. 140 i na koszt licytacyjne rs. 6.

VI. O godzinie 1 1/2 w południe, na dostawę materiałów garbarskich, wartości około rs. 2.900, wadium do tej licytacji oznaczone w kwocie rub. arch. 290 i na koszt licytacyjne rs. 10.

VII. O godzinie 2-giej w południe, na dostawę materiałów mydlarskich i smarowych, wartości około rs. 1800, wadium do tej licytacji oznaczone w kwocie rs. 180 i na koszt licytacyjne rs. 8, i

VIII. O godzinie 2 1/2 w południe, na dostawę materiałów malarskich, wartości około rs. 500, wadium do tej licytacji oznaczone w kwocie rs. 50 i na koszt licytacyjne rs. 3.

Warunki szczegółowe do tych licytacji, mogą być przejrzone w Wydziale Górniczym, lub w fabryce machin na Solcu w Warszawie.

Każdy mający chęć podjęcia się którejkolwiek z wymienionych dostaw, obowiązany złożyć oznaczone wadium i koszt licytacyjne, do Kasy Banku Polskiego, Składu Głównego

Żelaza, lub fabryki Soleckiej, i podać deklarację Wydziałowi Górniczym w oznaczonym terminie, na papierze stemplowym ceny kop 75 w następujących słowach:

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Wydziału Górniczego z d. 3 (15) Listopada r. b. Nr. 6171, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się w roku 1866 dostawy (tu wyszczególnić jakie materiały) dla Zakładu machin na Solcu w Warszawie, odstępując od cen do licytacji podanych procent (wymienić wysokość protentu liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom oraz zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, a przemiećnie odczytanych, zrozumianych i podpisanych.

Kwity Kasy N. na złożone wadium rs. ... i na koszt licytacyjne rs. ... dołączam, które wraz nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stale moje zamieszkanie jest w N. (tu wypisać miejsce zamieszkania, jeżeli w Warszawie ulicę i numer domu, a jeżeli na prowincji, miasto lub wieś, Powiat, Gubernję i najbliższą stację pocztową).

Pisałem w N. ... dnia ... miesiąca ... 1865 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).
Deklaracje takie winny być zapieczętowane lakiem i mieć adres: do Wydziału Górniczego deklaracja na dostawę w r. 1866 materiałów N. N. do fabryki Soleckiej.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1865 r.
p. o. Dyrektora Wydziału, Szmidecki.
Naczelnik Kancelarii, Reklewski.
Naczelnik Sekcji, Kozarski.

(N. D. 7173). *Naczelnik Powiatu Warszawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 29 Listopada (11 Grudnia) r. b. o godzinie 11 z rana sprzedane zostaną przez publiczną in plus licytację, zajęte w drodze administracyjnej na rzecz zaległości skarbowych:

a) Para koni bułanych wałachów po lat pięć mających, wartości rs. 450.

b) Powóz facton w dobrym stanie, wartości rs. 480 - i

c) Para szorów węgierskich kompletnych z uzdeczkami i lejami, wartości rs. 60.

Sprzedaj powyższą dopełnioną zostanie przez delegowanego urzędnika Biura Powiatu w obecności urzędnika Zarządu Ober-Polnemajstra tu w Warszawie na targu publicznym za Żelazną bramą z obowiązkiem zapłaty przez plus licytanta całego szacunku gotowizną w Kasach Skarbowych przyjmowaną i zabrania własnym kosztem zakupionych przedmiotów bez roszczenia pretensji.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1865 r.
Radca Dworu, Popielawski.

(N. D. 7062). *Naczelnik Powiatu Lubelskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na dniu 7 (19) Grudnia r. b. o godzinie 10 przed południem, w Biurze Naczelnika Powiatu Lubelskiego, odbywać się będzie publiczna licytacja głośna in minus.

a) na dokończenie rozpoczętej reperacji kościoła w mieście Markuszowie, w Gubernji i Powiecie Lubelskim położonego, poczynając od sumy anszlagowej rsr. 1.577 kop. pół.

b) na dokończenie rozpoczętej reperacji parkanu, otaczającego cmentarz przytym kościele, jak również wykończenie nowo zbudowanej dzwonnicy, przy powyż rzezonym kościele, poczynając od sumy anszlagowej rsr. 143 kop. 52.

Czyli w ogóle poczynając od sumy anszlagowej, przez Budowniczego Powiatu sporządzonej, od sumy rsr. 1.720 kop. 52 1/2.

Wyraźnie rubli srebrnych, tysiąc siedemset dwadzieścia kopiejek pięćdziesiąt dwie i pół.

Mający przeto chęć podjęcia się tej entrepryzy, może się zgłosić każdorazowo do Biura Powiatu, ze złożeniem wadium 1/4 części sumy anszlagowej, wynoszącą rsr. 430.

Warunki licytacyjne, oraz plany i anszlagi w każdym czasie wyjąwszy dni świątecznych w godzinach biurowych, mogą być przejrzone w Biurze Naczelnika Powiatu Lubelskiego.

Lublin dnia 2 (14) Listopada 1865 roku.
A. Władik.

(N. D. 7160). *Naczelnik Powiatu Bialskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w biurze Naczelnika Powiatu Bialskiego odbywać się będzie na d. 3 (15) Grudnia r. b. na sprzedaż 4,937 sztuk olszyny na pniu pod miastem Piszczacem będącej dać mogącej drzewa sażni kwadr. 274 przez biegłych na sumę rs. 548 oszacowanej in plus licytacja przez składanie opieczętowanych deklaracji od sumy rs. 548, anszlgiem przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dniem 7 (19) Styc. 1863 N. 371/236 zatwierdzonym wykazanej; mający więc chęć podjęcia tego kupna zechcą się w powyższym terminie zgłosić do biura Naczelnika Powiatu Bialskiego i złożyć opieczętowane deklaracje na ręce Sekretarza Powiatu, przy załączeniu świadectwa kasy te-

goż Powiatu na złożone w niej wadium w kwocie rs. 137. Deklaracje takowe do godziny 12 z rana w dniu powyższym jako terminie do licytacji oznaczonym składane; i pisane być powinny podług niżej zamieszczonego wzoru, inaczej bowiem i nie wyraźnie napisane, lub skrobane i poprawione, bez dołączenia wadium lub w nieoznaczonym czasie podane, przyjęte nie będą.

Warunki do licytacji, plan i anszlag kosztów są do przejrzenia każdego czasu w biurze rzezonego Naczelnika Powiatu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. 16 (23) Listopada r. b. podaję niniejszą deklarację: iż obowiązuję się zakupić 4,937 sztuk olszyny pod miastem Piszczacem na pniu będącej przez biegłych na sumę rs. 548 oszacowanej za sumę rs. k. wyraźnie rubli srebrnych poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom objętych w warunkach licytacyjnych objętych w warunkach licytacyjnych. Zaświadczenie kasy Powiatowej na złożone w niej wadium w kwocie rs. 137 załączam; które wraz nieutrzymania się przy licytacji, sam odbiorę. Stale moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. Miesiąca N. roku ... (podpisać imię i nazwisko).

Biała, d. 16 (23) Listopada 1865 r.
Radca Dworu, Białosuknia.

(N. D. 7044) *Naczelnik Powiatu Hrubieszowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 17 (29) Grudnia r. b. w Biurze Naczelnika Powiatu Hrubieszowskiego, od godziny 9 do 12 przed południem, odbędzie się licytacja przez składanie opieczętowanych deklaracji, na entrepryzę obarjerowania i obwałowania cmentarza grzebalnego, w mieście Hrubieszowie, od sumy anszlagowej rsr. 882 kop. 96 1/2 in minus, każdy zatem chęć mający podjęcia się tej entrepryzy, winien w dniu i miejscu wyżej oznaczonym, stawić się i złożyć opieczętowaną deklarację, podług wzoru niżej zamieszczonego, napisaną, przy dołączeniu wadium w kwocie rsr. 88 kop. 30.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Hrubieszowskiego z dnia 4 (16) Listopada r. b. Nr. 18,539, podaję niniejszą deklarację, iż zobowiązuję się dopełnić roboty około obarjerowania i obwałowania cmentarza grzebalnego w mieście Hrubieszowie, wedle planu i anszlaga, przez Rząd Gubernjalny Lubelski zatwierdzonego za sumę rsr. N. wyraźnie rubli srebrem N. poddając się wszelkim zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych. Wadium w kwocie rsr. 88 kop. 30, lub kwit kasy na złożenie w niej takowego dołączam, które wraz nie utrzymania się przy licytacji sam odbiorę. Stale moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N. podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

Hrubieszów d. 4 (16) Listopada 1865 r.
Naczelnik Trzeziński.

(N. D. 7159). *Magistrat Miasta Łowicza.*

Z powodu niedoświadczenia do skutku w 3 m terminie licytacji, zatem na podstawie reskrytu Rządu Gubernjalnego Warszawskiego z dnia 11 (23) Listopada r. b. Nr. 107618/21300, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 (27) Grudnia r. b. o godzinie 11-ej z rana w biurze Magistratu tutejszego w obecności W. Naczelnika Powiatu Łowickiego lub jego pomocnika odbywać się będzie in plus licytacja przez opieczętowane deklaracje na trzećciennie poczynając od 20 Grudnia (1 Stycznia) 1865/6 r. wydzierżawienie dochołu z jarmarczego i targowego. Licytacja rozpocznie się od sumy niższej rs. 1,297 kop. 50. Stawiający do licytacji, dołączając winien do deklaracji kwit którykolwiek kasy skarbowej na złożone w niej wadium rsr. 129 kop. 65, który nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz powrócony będzie, otrzymującego zaś przybycie, zatrzymanym ostanem na pewność warunków licytacyjnych. Deklaracje pisane być mają na stemplu ceny kop. 15, czytelnie bez poprawek podług załączonego wzoru i na pół godziny przed terminem składane, inaczej bowiem pisane lub po godzinie oznaczonej bez kwitu kasowego składane za nieważne uznane będą. O innych warunkach przekonać się można w biurze Magistratu w godzinach służbowych z wyjątkiem świąt i dni galowych.

Łowicz dnia 15 (27) Listopada 1865 r.
Prezydent, Herman.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Magistratu Miasta Łowicza z dnia 15 (27) Listopada r. b. Nr. 8,333 podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wziąć w dzierżawę dochoł jarmarczny i targowego w Łowiczu na lata 1865/68 za opłatą roczną po rsr. (tu wypisać wyraźnie literami sumę zaofiarowaną) poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom do tej dzierżawy przywiązany a mnie dostatecznie znanym, kwit na złożone wadium dołączam, stale moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia i roku N. (Tu podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 7158). *Magistrat Miasta Gubernjalnego Lublina.*

Ogłasza, iż w dniu 15 (27) Grudnia 1865 r.

o godzinie 10 z rana odbędzie się w biurze Magistratu miasta Lublina głośna in minus licytacja na wydzierżawienie dostawy mąki świątecznej dla gminy staroz. miasta Lublina przedmieść Kalinowszczyzny i Piasków, oraz parafiom na święta Wielkanocne 1866 r. a to od sumy rs. 4 kop. 80 za osmiogarnkową ćwierć mąki, czyli fantów 35.

Do licytacji tej przypuszczeni będą tylko posiadający od dozoru bużnicznego lub władzy miejscowej, świadectwo z sw. j. majetności, rzetelnego postępowania i moralnego prowadzenia się.

Każdy więc mający chęć podjęcia się tej dostawy zaopatrzony w wadium rsr. 200 w oznaczonym terminie i miejscu zgłosić się zechce, warunki zaś licytacyjne każdorazownie z wyłączeniem dni uroczystych są do przejrzenia w biurze Magistratu w godzinach służbowych.
Lublin dnia 11 (23) Listopada 1865 r.
Prezydent, A. Dylowski.

(N. D. 7199) *Rada Szczęgółowa Opiekunów Szpitala Dzieciątka Jezus.*

Podaje do wiadomości, że z powodu niedoświadczenia do skutku w dniu 16 (28) Listopada r. b. licytacja in minus na dostawę dla Szpitala Dzieciątka Jezus niektórych artykułów przez ciąg czasu od d. 1 Stycznia do końca r. 1866, a mianowicie kaszy jęczmieńnej Skierńiewickiej, kaszy greckiej grubej, octu, śledzi, mięsa wołowego, cielęcogo, wieprzowego i bawianiego, okowity, świec łojowych rurkowych, świec stearynowych, sody, mydła twardego i szarego, szkła dla apteki, siana, owsa, węgla kamiennych, pobielania naczyń miedzianych i żelaznych, wprawiania szyb, czyszczenia kloak i konserw dachów dachówka krytych; oznaczony został trzeci termin do takowej licytacji na dzień 30 Listopada (12 Grudnia) r. b. godzinie 11 rano.

Obok tego w tym samym terminie odbędzie się licytacja in plus na sprzedaż 30 korwy żyta znajdującego się w Szpitalu za gotowe pieniądze więcej dającemu od ceny rs. 4 kop. 80 za korzec.

Inne wiadomości do powyższej licytacji udzielone zostaną w Kancelarii Szpitalnej codziennie, gdzie i warunki licytacyjne przejrzyć można.

Warszawa d. 19 Listop. (1 Grudnia) 1865 r.
Opiekun Prezydujący,
w zast. Dr Lebrun.

Pomocnik Nadzorca Szpitala, Kucharski.

(N. D. 7171) *Rada Szczęgółowa Opiekunów Szpitala Ś-go Duchy w Warszawie.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 5 po południu, w kancelarji szpitala Św. Duchy przy ulicy Elekoralnej, odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje, a potem głośna licytacja na sprzedaż 5,990 sztuk drzewa różnej grubości w lasach szpitalnych dóbr Mienia, o mil 6 od Warszawy, a o traktu bitego o 3/4 mili odległych, pod linię kolei Żelaznej Terespolskiej, wyciętego.

Drzewo to oszacowane zostało na rs. 253 i od tej sumy licytacja rozpoczynać się będzie. Warunki każdego czasu w kancelarii Szpitala przejrzone być mogą.

Warszawa d. 17 (29) Listopada 1865 r.
Opiekun Prezydujący,
Rzeczywisty Radca Stanu,
Wieczorkowski,
Nadzorca Szpitala, Michalski.

(N. D. 7063). *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

Dnia 7 (19) Grudnia 1865 r. o godzinie 3 po południu, w Biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Kielcach, odbywać się będą w trzecim terminie od cen powyższych, licytacje in minus przez deklaracje opieczętowane, na dostawę w ciągu roku 1866, materiałów tartych, to jest tartic, bal i gontów.

1. Do Zakładu Białogon.
2. Do wszystkich innych zakładów górniczych i kopalni Okręgu Wschodniego, oprócz Zakładu Białogon.

Składający deklaracje, które powinny być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 30, dług wzoru niżej zamieszczonego i podane Naczelnikowi Okręgu, przed terminem licytacji, obowiązani do tychże dołączyć kwity kasy rządowej, na złożone wadium i koszt ogłoszeń.

do 1 licytacji, wadium rsr. 223, koszt ogłoszeń rsr. 12.
do 2 licytacji, wadium rsr. 110, koszt ogłoszeń rsr. 9.

Wadium może być składane gotowizną albo w papierach publicznych procentowych, przez rząd na kaucje przyjmowanych, zaś koszt ogłoszeń, tylko gotowizną.

Deklaracje, do których niezostaną dołączone dowody kasowe, na złożone wadium i koszt ogłoszeń, albo też w miejsce tych dowodów, dołączone będą pieniądze w naturze za niemające żadnego znaczenia, uważane będą.

Warunki tych licytacji jako i ceny na precjum ustanowione, w godzinach biurowych przegladane być mogą: w Wydziale Górniczym w Warszawie i Biura Zarządu Górniczego w Kielcach.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Zakła-

dów Górniczych Okręgu Wschodniego, z dnia 8 (20) Listopada 1865 r. Nr. 9, 123, podaje niniejszą deklarację, że podejmuje się dostawy do (wymienić której dostawy) materiałów tartych z odstąpieniem od cen podanych do licytacji procentu (wypisać wysokość procentu) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom zamieszczonych w warunkach licytacyjnych przezemnie odczytanych i zrozumianych.

Kwity kasowe na złożone wadium i koszta ogłoszeń dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliższej stacji pocztowej N. pisałem w N. dnia mca. roku (podpisać imię i nazwisko)

Adres „Deklaracja na dostawę materiałów tartych do Zakładów N.”

Deklaracje niemogą być skrobané, ani poprawiane pod nieważnością, a powinny być zapieczętowane lakiem.

Kielce dnia 8 (20) Listopada 1865 roku. Łęcki.

(N. D. 7183). Sekwestator Skarbowy Powiatu Wieluńskiego.

Podaje do wiadomości, że w d. 7 (19) Grudnia r. b. od godziny 10 rano odbywać się będzie przedemną w mieście Częstochowie głośna in plus licytacja sprzedaży za gotowe pieniądze znacznej ilości okowity, wołów, owiec, koni, krów i innych obiektów na rzecz zaległości skarbowych zajętych.

Częstochowa, d. 18 (30) Listopada 1865 r. Radziński.

(N. D. 7188) Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkały, wiadomo czyni i ogłasza: iż na żądanie: 1. Józefa Poznańskiego kupca gildyjnego w Warszawie pod Nr. 1383, 2. Mendla Lubliner fabrykanta w mieście Ozorkowie, i 3. Adolfa Rejch kupca w mieście Zgierzu, zamieszkałych, syndyków ostatecznych masy upadłości domu fabrycznego pod firmą A. et J. Librach w Ozorkowie istniejącego, oraz na skutek decyzji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie z dat 27 Czerwca (9 Lipca) i 6 (18) Listopada 1864 r. sprzedaną zostanie w drodze beneficjalnej:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 219.

w mieście Ozorkowie przy ulicy Haukiego w Okręgu Zgierskim Gubernji Warszawskiej na gruncie czynszowym położona, dawniej Nr. 13 oznaczona, do masy upadłości domu fabrycznego A. et J. Librach w Ozorkowie należąca.

Nieruchomość ta składa się:

1. Z gruntu czynszowego pod zabudowaniami i brukiem.
2. Z ogrodu owocowego i łąki.
3. Z domu frontowego murowanego i oficyny drewnianej.
4. Fabryki drewnianej, stajenki i komórki.

W ogóle posesja ta ma długości 285 stóp miary angielskiej, a szerokości 85. Ogród owocowy ma długości 339 stóp takież miary. Łąka obejmuje morgę jedną.

Czynszu opłaca się złp. 38, a podatków rs. 76 kop. 50 rocznie.

Obszerniejszy opis znajduje się w taksie przez biegłego Kazimierza Biderman sporządzonej, a w biórze JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie złożonej.

Warunki sprzedaży przejrzeć można u podpisanego.

Przygotowawcze przysądzenie powyższej nieruchomości, odbędzie się w dniu 2 (14) Sierpnia r. b. o godzinie 10 i pół rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549. urzędującego w wydziale I, przed W. Grobickim Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3799, jako szacunku przez biegłego ustanowionego.

Warszawa d. 18 (30) Czerwca 1865 r.

Zygmunt Krysiński.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia Trybunał wyrokiem z d. 8 (20) Listopada r. b. termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości wspomnianej wyznaczył na dzień 7 (19) Grudnia r. b. godzinę 4tą po południu w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego, który to termin odbędzie się przed W. Grobickim Sędzią Delegowanym w wydziale I.

Warszawa d. 11 (23) Listopada 1865 r.

Zygmunt Krysiński.

(N. D. 7,196). W d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. o godzinie 10-iej z rana na targu publicznym Moranów w Warszawie plaszeż sukienki, kociał miedziany, lichtarze pobielane i t. p., jak również w d. 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. o godzinie 10 z rana na targu publicznym Severynow meble olszowe, łóżko jesionowe, zegar ścienny, kufry, i t. p. wszystkie jako prawnie zajęte ruchomości przez publiczną licytację sprzedane będą.

Szymanowski, Komor.

(N. D. 7201) W dniu 22, 23 i 25 Listopada (4, 5 i 7 Grudnia) r. b. o godzinie 11-iej z rana. 12-iej i 1-iej w południe w Warszawie na Grzybowie, meble, zboże i kartofle, w dniu 24 (6) t. m. i. r. o godzinie 12 w południe na Muranowie meble, przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE

(N. D. 6673) Starszy Pisarz

IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Zawiadamia Jana Noskowskiego, oraz Joannę z Noskowskich i Jana małżonków Czaki z pobytu i zamieszkania nateraz niewiadomych, iż ze strony Jana i Balbiny z Myśliborskich małżonków Chądzińskich, w odwołaniu się od wyroku Sądu Apelacyjnego Królestwa w dniu 25 Lutego (9 Marca) 1865 roku w przedmiocie sporu o własność placu w Warszawie pod Nr. 2732 położonego, zapadłego, zapozwy na przeciw nim wydane w Kancelarji Naczelnego Prokuratora IX. Departamentu Rządzącego Senatu w d. 15 (27) Października r. b. złożone zostały.

Warszawa d. 15 (27) Października 1865 r. Radca Kolegjalny, Józefowicz.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 6937) Sąd Policji Prostej Okręgu Dąbrowskiego.

Wzywa wszelkie władze, tak wojskowe, jakoteż i cywilne, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Ignaci-Karpowa, Raszczyzna, Filipow, ze wsi Sobolewo gminy Hutta, Okręgu Dąbrowskiego, Powiatu Augustowskiego, o kradzież obwinionego ujęły i pod strażą sądową naszemu sodstawili. Ignaci Raszczyzna, wydany ma paszport przez Naczelnika wojennego, części Filipow, pod dniem 14 (26) Października 1865 r. za Nr. 6938, w Guberni Augustowskiej, Płocką i Warszawską, na miesiąc trzy t. j. do dnia 1 (13) Stycznia 1866 r.

Suwałki dnia 2 (14) Listopada 1865 r. Podsedek Majewski.

(N. D. 6938). Sąd Policji Poprawczy Wydziału Zamajskiego.

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak wojskowe nadporządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające aby Maryannę Peleżynę w Rogowską o ukrywanie doze-tera obwinioną byłą mieszkanke gminy Potok wielki obecnie z pobytu niewiadomą i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającą się ściśle śledzili, a w razie dostrzeżenia ująć i Sądowi tutejszemu lub najbliższemu pod silną strażą dostawić raczyli. Rysopis zaś Maryanny Peleżyny w Rogowskiej jest następujący: lat ma 40, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, ust miernych, brody okrągłej, włosów ciemno błę, oczu siwych. Wydalila się z gminy w ubiorze wiejskim, z czarnej sukiennej sukmany złożonym.

Janów d. 25 Listop. (6 Października) 1865 r. Sędzia Prezydujący Radca Honorowy, Przysański.

(N. D. 6979) Sąd Policji Poprawczy Wydziału Lubelskiego.

Wzywa Antoniego Jub, lat 17 liczącego, katolika, wyrobnika, rodem z miasta Krzeszowa powiatu Zamajskiego, bezzennego, ostatecznie we wsi Radeczniczy a następnie w mieście Krzeszowie mieszkającego, przed kilkoma dniami zbiegłego do Austrii, aby w ciągu dni 30-tu pod dalszym skutkami prawa w Sądzie tutejszym stawił się, lub sąd o swoim pobycie zawiadomił, w celu ogłoszenia mu wyroku Sądu Kryminalnego Gubernji Lubelskiej w dniu 20 Sierpnia (6 Września) r. b. w sprawie jego zapadłego.

Lublin d. 28 Paźd. (9 Listop.) 1865 r. za Sędziego Prezydującego, Assesor Oklicki.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 7200)

Od Zarządu Wzpółki Żegluga Parowej.

Jakkolwiek w osobach Administracji Żegluga Parowej zaszła zmiana Zarząd jednak Główny jak był dawniej i nadal pozostaje i podejmuje się z wiosną roku przyszłego 1866 spławu na swych statkach różnych produktów, a mianowicie zborza: z Sandomierza, Zawichosta i innych miejsc pośrednich na rzece Wiśle, zaś na rzece Narwi z Pułtyska do Warszawy lub Gdańska. Osoby przeto interesowane w tym, zechcą się zgłaszać do Zarządu Żegluga Parowej, przy ulicy Trembackiej Nr. 638 na 2-ie piętro od frotu.

(N. D. 7218) Komitet Towarzystwa

Resursy Kupieckiej

Donosi że w Resursie Kupieckiej dnia 7 b. m., odbędzie się koncert na dochód pogorzalców miast Królestwa, na który bilety sprzedawane będą w tejże Resursie w d. 5, 6 i 7 t. j. we wtorek, środek i czwartek od godziny 11 z rana, dla Członków Towarzystwa po kup. 60. Obeym po rs. 1 kop. 20.

Dyrektor Zelt Józef.

Sekretarz F. Drzewiński. (19053)

(N. D. 7165).

MAPPA EUROPY

W CZTERECH DUŻYCH SEKCJACH.

Nieposiadaliśmy dotąd, Mappy Europy w języku polskim większych rozmiarów. Chcąc temu zaradzić, księgarnia polska A. Dzwonkowskiego ulica Miodowa Nr. 482 (nowy 4) porozumiewszy się z Panem Marcelim Gotzem w Warszawie, postanowiła wspólnie z nim wydać takową w 4-ach dużych sekcjach.

Do wypracowania tej mapy posłużyły Autorowi (S. Strojnowskiemu) jako źródło i wzory najlepsze mapy, takichże rozmiarów za granicą wysła, a mianowicie: z niemieckich Wejlada z roku 1863, z francuzkich mapa przez Andriveau-Goujon w zeszłym roku w Paryżu wydana. Kolej żelazne naszej części i świata góry, rzeki, jeziora etc. umieszczone będą w taki sposób, ażeby bez nadwyreżenia dokładności mapy, jej wyrażność w niczem nie ucierpiała, jednym słowem: spodziewają się wydawcy, że pod każdym względem, mapa Europy w języku polskim przez nich wydawcać się mająca, wyrówna zagranicznym które im za wzór posłużyły. Roboty na ka mieniu około tej mapy wykona jeden z podpisanych współników Marceli Gotz, drukowaną zaś i kolorowaną być ma w Zakładzie Artystyczno-Litograficznym A. Dzwonkowskiego i Spółki obok księgarni polskiej istniejącej. Kszta podobnego wydawnictwa są bardzo znaczne żeby więc z większym pośpiechem wydać ją uożna było, zapraszamy niniejszem do prenumeraty na mapę Europy rodaków naszych, spodziewając się że w każdym domu znajdować się będzie jako przy czytaniu gazet niezbędna, a prztem do użytku i nauki młodzieży służyc mogąca. Dla zachęcenia publiczności naszej tak trudnej do wszelkiego rodzaju prenumeraty, ażeby chciała wesprzeć to, ze wszelkich miar użyteczne wydawnictwo, oznaczamy cenę prenumerującą wszystkich 4-ech sekcji mapy o ile możności najniżej bo tylko na złp. 20 (rs. 3) kiedy cena ta skoro druk i kolorowanie wszystkich 4-ech sekcji ukończonem zostanie podwyższoną będzie na zł. 26 gr. 20 (rs. 4). Zbierającym prenumeratę dodajemy na 10 ex. zapłaconych, jedenasty bezpłatnie. Prenumerata przynjmuje się w Warszawie w księgarni Polskiej ulica Miodowa N. 482 nowy 4. NB. 2-je pierwsze sekcje już opuściły prasę, 3-cia i 4-ta są w robocie chociaż ost-żegamy szanownych prenumeratorów że robota podobna znatury swojej i dla miejscowych okoliczności wolno tylko postępować może. To tylko peino że się z naszego zadania jak najsumienniej wywiązać, starać będziemy.

Marceli Gotz. A. Dzwonkowski.

(N. D. 7032)

WIDOKI

MIASTA WARSZAWY W zakładzie fotograficznym JANA MIECZKOWSKIEGO.

Następujące punkta widoków miasta Warszawy, zdjęte zostały fotograficznie do stereoskopu, oraz i w kartkach wyczyjnych.

Pierwsze po kop. 25, a drugiego po kop. 20.

1. Aleja Ujazdowska. 2. Aleja Belwederska. 3. Amfiteatr w Łazienkach Królewskich z boku. 4. Cerkiew prawosławna. 5. Bank Polski. 6. Dworzec kolei Warszawsko - Wiedeńskiej. 7. Dworzec kolei Warszawsko - Petersburskiej. 8. Dolina Szwajcarska. 9. Gmach Komory Celnej. 10. Gmach Instytutu muzycznego. 11. Gmach Senatu na Krasińskim placu. 12. Główna Aleja w Łazienkach Królewskich. 13. Hotel Europejski. 14. Kościół po Bernardyński. 15. Kościół po Kapucyński, 16. Kościół po Karmelicki na Krakowskim-Przedmieściu. 17. Kościół Karmelitów na Lesznie. 18. Kościół pp. Kanoniczek. 19. Kościół pp. Wizytek. 20. Kościół Ś-go Krzyża. 21. Kościół Katedralny (Fara.) 22. Kościół N. Panny Marji od Strony Wisły. 23. Kościół N. Panny Marji od Nowego Miasta. 24. Kościół Ś-go Aleksandra. 25. Kościół Ś-go Krzyża. 26. Kościół po Trinitarzach. 27. Kościołek na Pradze. 28. Kościół Ś-go Karola Boromousza. 29. Kościół Ś-go Jana Bożego przy szpitalu o-błąkanych. 30. Kościół na Bielance. 31. Kościół na Powązkach. 32. Kościół księży Reformatów. 33. Kościół Ewangelicki. 34. Katakumby na Powązkach. 35. Kamienne schodki nlica na Starym - Mieście.

36. Komisja Spraw Wewnętrznych. 37. Kępa Amfiteatru w Łazienkach Królewskich. 38. Krakowskie-Przedmieście od Hotelu Europejskiego. 39. Krakowskie-Przedmieście z pomnikiem Króla Zygmunta. 40. Krakowskie-Przedmieście z widokiem na Nowy Świat. 41. Krakowskie-Przedmieście z wieży Bernardyńskiej. 42. Łazienki Królewskie od strony pomnika Sobieskiego. 43. Łazienki Królewskie z frontu. 44. Łazienki Królewskie w oddaleniu. 45. Most żelazny Aleksandrowski. 46. Mennica. 47. Najwyższa Izba obrachunkowa. 48. Nowy Zjazd z mostem Aleksandrowskim. 49. Ogród Krasińskich. 50. Odwach na Krakowskim - Przedmieściu. 51. Ogród Saski wewnątrz. 52. Ogólny widok Kępy i amfiteatru w Łazienkach Królewskich. 53. Ogród Botaniczny. 54. Pałac Kazimierowski. 55. Pałac Namiestnikowski. 56. Plac po zburzonych domach na Krakowskim-Przedmieściu w roku 1865. 57. Plac Trzech Krzyży. 58. Plac Saski z widokiem na kościół Ewangelicki. 59. Pomnik Jana III w Łazienkach Królewskich. 60. Pomnik Autorowi Marji na Powązkach. 61. Pomnik śpiewakowi Kaliny Komorowskiemu na Powązkach. 62. Pomnik Alojzego Zółtkowskiego na Powązkach. 63. Pomnik Króla Zygmunta. 64. Pomnik na Saskim placu. 65. Przystań statków paporowych. 66. Ratusz. 67. Resursa kupiecka. 68. Resursa Obywatelska. 69. Szpital Dzieciątka Jezus. 70. Szpital Ś-go Łazarza. 71. Szpital Ś-go Rocha. 72. Scena Amfiteatru w Łazienkach Królewskich. 73. Teatr. 74. Taras zamkowy. 75. Targ maki na Nowym Mieście. 76. Targ na Pocięgowie Nr. 1. 77. Targ na Pocięgowie Nr. 2. 78. Targ na Pocięgowie Nr. 3. 79. Ulica Długa z widokiem na Freta. 80. Ulica Nowomiejska. 81. Widok z wieży Ś-to Krzyżkiej na Pragę. 82. Widok z wieży Ś-to Krzyżkiej na Krakowskie-Przedmieście. 83. Widok z wieży Bernardyńskiej na Katedrę. 84. Widok z wieży Bernardyńskiej na Cerkiew Prawosławna. 85. Widok z wieży Bernardyńskiej na plac Zygmunta. 86. Wodotrysk w ogrodzie Saskim. 87. Wodociąg warszawski. 88. Widok parku Łazienkowskiego. 89. Zakłady młyna porowego na Solcu.

(N. D. 7170)

FABRYKA TABACZNA W. B. Łaskiego.

w Warszawie
ulica Nowogrodzka Nr. 1608.

Zawiadamia Szanowną Publiczność i Panów Dystrybutorów handlujących materiałami Tabacznymi, że w fabryce tej wyrabiają się wszelkie wyroby, jako to: **Tabaki, Tytonie, Cigarety i Papirosy** różnych gatunków, cen i nazwisk, a szczególnie w dobroci i gęście dotąd u nas niepraktykowanych, gdyż właściciel Fabryki, zaopatrył Fabrykę w materiały surowe najlepszych gatunków i użył do Fabryki ludzi fachowych, znających dokładnie wartość dobrych wyrobów jako i wadliwość tychże, dotąd w kursie spotykanych, a zatem wyroby Fabryki tej zalecać się będą doborowym materiałem i dokładnem wykończeniem.

Dla dogodności zaś interesantów w zakupie wyrobów tabacznycy, Fabryka oprócz u siebie posiada jeszcze Skład Pomocniczy przy ulicy Franciszkańskiej Nr. 13^{10/1}, gdzie zgłaszać się mogą kupujący. Sprzedaż zaś wszelkich materiałów tabacznycy wykończonych g-towych do Konsumcji, w Fabryce i Składzie Pomocniczym rozpocznie się z d. 3 (15) Lutego 1866 r. (18945)

(N. D. 7106)

20,000

Pudełek Politurowanych

Z wyborowemi WIEDEŃSKIMI ZAPAL-KAMI, jest do sprzedania po cenie umiarkowanej, w Składzie St. Dyżewskiego, przy ulicy Czystej Nr. 638; tamże nadszedł nowy transport SWIEC EKONOMICZNYCH i PARAFINOWYCH. w różnych kolorach.

(N. D. 7193)

Do dzisiejszego numeru dołącza się dla prenumeratorów na prowincję, prospekt, na pismo wychodzący mające w każdą Niedzielę rano

POD TYTUŁEM:

PRZEGLĄD TYGODNIOWY

życia społecznego, literatury i sztuk pięknych.